

Επίσημη Εφημερίδα

C 240

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

51ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

19 Σεπτεμβρίου 2008

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
II Ανακοινώσεις		
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
Επιτροπή		
2008/C 240/01	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση COMP/M.5267 — Sun Capital/SCS Group) ⁽¹⁾	1
2008/C 240/02	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση COMP/M.5308 — Teck Cominco/Fording Canadian Coal Trust) ⁽¹⁾	1
IV Πληροφορίες		
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
Επιτροπή		
2008/C 240/03	Ισοτιμίες του ευρώ	2
2008/C 240/04	Γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής συμπράξεων και δεσποζουσών θέσεων εκδοθείσα στη συνεδρίαση της 25ης Ιανουαρίου 2008 όσον αφορά σχέδιο απόφασης σχετικά με την υπόθεση COMP/B-1/39.326 — E.ON: Παραβίαση σφραγίδων (2) — Εισηγητής: Βέλγιο	3
2008/C 240/05	Τελική έκθεση του συμβούλου ακροάσεων στην υπόθεση COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG (Σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 της απόφασης 2001/462/EK, ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 2001, σχετικά με τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού — ΕΕ L 162 της 19.6.2001, σ. 21)	4

EL

2008/C 240/06	Περίληψη της απόφασης της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2008, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 23 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου (Υπόθεση COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG)	6
---------------	---	---

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

2008/C 240/07	Πληροφορίες που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη για τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (1)	8
2008/C 240/08	Πληροφορίες που κοινοποιούν τα κράτη μέλη σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1628/2006 της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις εθνικές επενδυτικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα (1)	10

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Επιτροπή

2008/C 240/09	Κρατική ενίσχυση — Ιταλία — Κρατική ενίσχυση C 36/08 (πρώην NN 33/08) — Κρατική ενίσχυση υπέρ της ολοκληρωμένης μονάδας ηλεκτροπαραγωγής Sulcis — Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ (1)	14
2008/C 240/10	Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση COMP/M.5005 — Galp Energia/ExxonMobil Iberia) (1)	24
2008/C 240/11	Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση COMP/M.5220 — Eni/Distrigaz) (1)	25

Σημείωση για τον αναγνώστη (βλέπε σελίδα 3 του εξωφύλλου)

(1) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση COMP/M.5267 — Sun Capital/SCS Group)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

(2008/C 240/01)

Στις 8 Αυγούστου 2008, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για την παραπάνω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την κηρύξει συμβατή με την κοινή αγορά. Η απόφαση βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στην αγγλική γλώσσα και θα δημοσιευθεί μετά την απάλειψη τυχόν επιχειρηματικών απορρήτων που περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τον δικτυακό τόπο του Euroρα για τον ανταγωνισμό (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Στον τόπο αυτό προσφέρονται διάφορα εργαλεία για τον εντοπισμό των μεμονωμένων υποθέσεων συγκεντρώσεων, όπως ευρετήρια με τις εταιρείες, τους αριθμούς υποθέσεων, τις ημερομηνίες και τους διάφορους κλάδους,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο του EUR-Lex με τον αριθμό εγγράφου 32008M5267. Το EUR-Lex είναι δικτυακός τόπος που δίνει πρόσβαση στην κοινοτική νομοθεσία (<http://eur-lex.europa.eu>).

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση COMP/M.5308 — Teck Cominco/Fording Canadian Coal Trust)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

(2008/C 240/02)

Στις 12 Σεπτεμβρίου 2008, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για την παραπάνω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την κηρύξει συμβατή με την κοινή αγορά. Η απόφαση βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στην αγγλική γλώσσα και θα δημοσιευθεί μετά την απάλειψη τυχόν επιχειρηματικών απορρήτων που περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τον δικτυακό τόπο του Euroρα για τον ανταγωνισμό (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Στον τόπο αυτό προσφέρονται διάφορα εργαλεία για τον εντοπισμό των μεμονωμένων υποθέσεων συγκεντρώσεων, όπως ευρετήρια με τις εταιρείες, τους αριθμούς υποθέσεων, τις ημερομηνίες και τους διάφορους κλάδους,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο του EUR-Lex με τον αριθμό εγγράφου 32008M5308. Το EUR-Lex είναι δικτυακός τόπος που δίνει πρόσβαση στην κοινοτική νομοθεσία (<http://eur-lex.europa.eu>).

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

18 Σεπτεμβρίου 2008

(2008/C 240/03)

1 ευρώ =

Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία	Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία		
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,4502	TRY	τουρκική λίρα	1,8540
JPY	ιαπωνικό γιεν	151,96	AUD	αυστραλιανό δολάριο	1,7961
DKK	δανική κορόνα	7,4602	CAD	καναδικό δολάριο	1,5390
GBP	λίρα στερλίνα	0,79440	HKD	δολάριο Χονγκ Κονγκ	11,2836
SEK	σουηδική κορόνα	9,5995	NZD	νεοζηλανδικό δολάριο	2,1449
CHF	ελβετικό φράγκο	1,5838	SGD	δολάριο Σιγκαπούρης	2,0718
ISK	ισλανδική κορόνα	134,64	KRW	νοτιοκορεατικό γουόν	1 673,53
NOK	νορβηγική κορόνα	8,3340	ZAR	νοτιοαφρικανικό ραντ	11,8592
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9558	CNY	κινεζικό γιουάν	9,9107
CZK	τσσεχική κορόνα	23,965	HRK	κροατικό κούνα	7,1169
EEK	εσθονική κορόνα	15,6466	IDR	ινδονησιακή ρουπία	13 631,88
HUF	ουγγρικό φιορίνι	242,15	MYR	μαλαισιανό ρίγκιτ	5,0315
LTL	λιθουανικό λίτας	3,4528	PHP	πέσο Φιλιππινών	68,200
LVL	λεττονικό λατ	0,7077	RUB	ρωσικό ρούβλι	36,6129
PLN	πολωνικό ζλότι	3,3449	THB	ταϊλανδικό μπατ	49,408
RON	ρουμανικό λεί	3,6685	BRL	ρεάλ Βραζιλίας	2,7169
SKK	σλοβακική κορόνα	30,275	MXN	μεξικανικό πέσο	15,6259

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής συμπράξεων και δεσποζουσών θέσεων εκδοθείσα στη συνεδρίαση της 25ης Ιανουαρίου 2008 όσον αφορά σχέδιο απόφασης σχετικά με την υπόθεση COMP/B-1/39.326 — E.ON: Παραβίαση σφραγίδων (2)

Εισηγητής: Βέλγιο

(2008/C 240/04)

1. Η συμβουλευτική επιτροπή εγκρίνει τους παράγοντες που ελήφθησαν υπόψη κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου κατά της E.ON Energie AG σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003.
2. Η συμβουλευτική επιτροπή εγκρίνει το σημερινό ύψος του προστίμου που πρότεινε η Επιτροπή.
3. Η συμβουλευτική επιτροπή συνιστά τη δημοσίευση της γνώμης της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τελική έκθεση του συμβούλου ακροάσεων στην υπόθεση COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG

(Σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 της απόφασης 2001/462/EK, EKAX της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 2001, σχετικά με τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού — EE L 162 της 19.6.2001, σ. 21)

(2008/C 240/05)

Το σχέδιο απόφασης οδηγεί στις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Εισαγωγή

Στις 29 Μαΐου 2006, η Επιτροπή διενήργησε αιφνιδιαστικό έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 στις εγκαταστάσεις της E.ON Energie AG («EE») στο Μόναχο. Τα έγγραφα που συγκεντρώθηκαν κατά την επιθεώρηση τοποθετήθηκαν σε χωριστό γραφείο, το οποίο κλειδώθηκε και σφραγίστηκε από την Επιτροπή το ίδιο βράδυ της 29ης Μαΐου 2006. Όταν επέστρεψε η ομάδα επιθεώρησης στην ΕΕ, το πρωί της 30ής Μαΐου, διαπίστωσε ότι η όψη της σφραγίδας είχε αλλοιωθεί αισθητά. Η ομάδα επιθεώρησης συνέταξε πρακτικό, στο οποίο η ΕΕ επισύναψε συμπληρωματική δήλωση. Αργότερα, για τη διαλεύκανση των περιστάσεων αυτών, η Επιτροπή διαβίβασε αίτηση παροχής πληροφοριών προς την ΕΕ και τον κατασκευαστή της ταινίας που χρησιμοποιείται για τις σφραγίδες. Με βάση τις παραπάνω πληροφορίες, η Επιτροπή κατέληξε στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι η σφραγίδα είχε παραβιαστεί και ότι η παραβίαση αυτή καταλογιζόταν στην ΕΕ.

Κοινοποίηση των αιτιάσεων και προθεσμία απάντησης

Η Επιτροπή έστειλε κοινοποίηση αιτιάσεων στις 2 Οκτωβρίου 2006, η οποία παρελήφθη από την ΕΕ στις 4 Οκτωβρίου 2006. Η ΕΕ απάντησε στην κοινοποίηση αυτή στις 13 Νοεμβρίου 2006, αφού ζήτησε να της χορηγηθεί παράταση μίας εβδομάδας. Η ΕΕ επισύναψε στην απάντησή της επιστημονική και τεχνική έκθεση, με την οποία αμφισβητούσε τις διαπιστώσεις της κοινοποίησης.

Πρόσβαση στον φάκελο

Η ΕΕ είχε πρόσβαση στον φάκελο της Επιτροπής, υπό μορφή CD-ROM που έλαβε στις 11 Οκτωβρίου 2006. Η ΕΕ δεν μου ανέφερε προβλήματα σχετικά με την πρόσβαση στο φάκελο.

Ακρόαση

Στις 6 Δεκεμβρίου 2006, διεξήχθη προφορική ακρόαση κατά την οποία η ΕΕ εξέθεσε τις απόψεις της και πρότεινε να γίνει προσφυγή σε εμπειρογνώμονες για περισσότερες διευκρινίσεις σχετικά με ορισμένες τεχνικές πτυχές των σφραγίδων.

Μετά από πρόσκληση της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 773/2004, ο κατασκευαστής της ταινίας που χρησιμοποιήθηκε για τη σφραγίδα έλαβε επίσης μέρος στην ακρόαση, κατά την οποία εξέθεσε τις απόψεις του.

Εκθέσεις των εμπειρογνώμωνων της ΕΕ και επιστολές της Επιτροπής για τα πραγματικά περιστατικά

Η ΕΕ υπέβαλε πραγματογνωμοσύνη στις 28 Μαρτίου 2007, στην οποία οι εμπειρογνώμονές της εξέτασαν διάφορα άλλα αίτια της αλλοίωσης της σφραγίδας που προκλήθηκε κατά την έρευνα.

Τον Απρίλιο του 2007, η Επιτροπή ζήτησε από εξωτερικό εμπειρογνώμονα να της υποβάλει έκθεση για ορισμένες πτυχές των τεχνικών χαρακτηριστικών και του χειρισμού των σφραγίδων της Επιτροπής. Ο εμπειρογνώμονας της Επιτροπής διεξήγαγε επιτόπιες έρευνες, στις εγκαταστάσεις της ΕΕ στο Μόναχο, στις 26 Απριλίου 2007, στις οποίες ήταν παρόντες αντιπρόσωποι της ΕΕ και εμπειρογνώμονες, καθώς και ο κατασκευαστής της ταινίας που χρησιμοποιείται για τις σφραγίδες. Ο εμπειρογνώμονας της Επιτροπής υπέβαλε την έκθεσή του στην Επιτροπή στις 8 Μαΐου 2007.

Στις 6 Ιουνίου 2007, η Επιτροπή ενημέρωσε την ΕΕ για τις συμπληρωματικές αυτές διαπιστώσεις σε επιστολή για τα πραγματικά περιστατικά και της επέτρεψε την πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα. Την ίδια ημέρα, η ΕΕ υπέβαλε νέα πραγματογνωμοσύνη, η οποία περιέγραφε τους πιθανούς παράγοντες που θα μπορούσαν να είχαν προκαλέσει την εμφάνιση των ενδείξεων VOID πάνω στη σφραγίδα. Η ΕΕ απάντησε στην επιστολή για τα πραγματικά περιστατικά στις 6 Ιουλίου 2007.

Με επιστολή της 17ης Ιουλίου 2007, η ΕΕ μου ζήτησε να οργανώσω νέα ακρόαση ώστε να μπορέσουν οι εμπειρογνώμονες να συζητήσουν αυτοπροσώπως τις αποκλίσεις δηλώσεις τους. Με επιστολή της 26ης Ιουλίου 2007, απέρριψα την αίτηση αυτή, εξηγώντας ότι μια δεύτερη ακρόαση μπορούσε να δικαιολογηθεί μόνο αν η Επιτροπή είχε κοινοποιήσει νέες αιτιάσεις στην ΕΕ, αν είχε επεκτείνει το πεδίο των υφιστάμενων αιτιάσεων ή αν είχε μεταβάλει τις αιτιάσεις της ως προς την ουσία. Οι συνθήκες αυτές δεν συνέτρεχαν στην παρούσα υπόθεση, ούτε εξάλλου η ΕΕ ισχυρίστηκε το αντίθετο.

Με επιστολή της 1ης Οκτωβρίου 2007, η ΕΕ υπέβαλε τρίτη πραγματογνωμοσύνη στην Επιτροπή, η οποία εξέταξε διεξοδικότερα ορισμένες συνθήκες που θα μπορούσαν να είχαν επηρεάσει την ευπάθεια των σφραγίδων.

Στη συνέχεια, η Επιτροπή ανέθεσε στον εμπειρογνώμονα να διατυπώσει παρατηρήσεις για τη δεύτερη και την τρίτη πραγματογνωμοσύνη της ΕΕ και να προβεί ενδεχομένως σε ορισμένες επιπλέον δοκιμές. Ο εμπειρογνώμονας της Επιτροπής υπέβαλε νέα πραγματογνωμοσύνη στις 20 Νοεμβρίου 2007, στην οποία υποστήριξε τις προηγούμενες διαπιστώσεις του και ανέφερε τα αποτελέσματα των νέων δοκιμών που είχε πραγματοποιήσει. Η Επιτροπή απήυθυνε στην ΕΕ δεύτερη επιστολή για τα πραγματικά περιστατικά και της επέτρεψε την πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα στις 23 Νοεμβρίου 2007. Κατόπιν αιτήσεως της ΕΕ, της έδωσε παράταση μιας εβδομάδας για να απαντήσει στα συμπληρωματικά αυτά στοιχεία. Η ΕΕ απάντησε εγκαίρως, στις 10 Δεκεμβρίου 2007.

Το σχέδιο απόφασης

Το σχέδιο απόφασης αποτελεί την πρώτη απόφαση δυνάμει του άρθρου 23 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 που προβλέπει νέα κλίμακα ποινών και συγκεκριμένη παράβαση για την παραβίαση σφραγίδων. Οι παραβιάσεις των διαδικαστικών κανόνων ελήφθησαν επίσης υπόψη ως επιβαρυντικά στοιχεία στο πλαίσιο παραβάσεων επί της ουσίας, και η Επιτροπή αύξησε το πρόστιμο σύμφωνα με τις τελικές αποφάσεις σε υποθέσεις συμπράξεων.

Το σχέδιο απόφασης που υποβλήθηκε στην Επιτροπή περιλαμβάνει μόνον αιτιάσεις ως προς τις οποίες δόθηκε η δυνατότητα στην ΕΕ να γνωστοποιήσει τις απόψεις της.

Καταλήγω λοιπόν στο συμπέρασμα ότι στην παρούσα υπόθεση τηρήθηκε το δικαίωμα ακρόασης της ΕΕ.

Βρυξέλλες, 29 Ιανουαρίου 2008.

Karen WILLIAMS

Περίληψη της απόφασης της Επιτροπής**της 30ής Ιανουαρίου 2008****σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 23 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου****(Υπόθεση COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG)****(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)**

(2008/C 240/06)

Στις 30 Ιανουαρίου 2008 η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 23 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης⁽¹⁾. Μη εμπιστευτική έκδοση του πλήρους κειμένου της απόφασης δημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα της υπόθεσης στον ιστότοπο της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού:

<http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases>

Η απόφαση αφορά πρόστιμο ύψους 38 εκατ. EUR που επιβλήθηκε στην E.ON Energie AG (εφεξής «η επιχείρηση ΕΕ») δυνάμει του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 λόγω διάρρηξης της σφραγίδας την οποία είχε θέσει η Επιτροπή κατά τη διάρκεια επιθεώρησης που διενήργησε τον Μάιο του 2006. Η επιχείρηση ΕΕ έχει έδρα το Μόναχο (Γερμανία) και ανήκει στον όμιλο E.ON. Πρόκειται για την πρώτη υπόθεση επιβολής προστίμου σε επιχείρηση από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003.

1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ

Στις 29 Μαΐου 2006, η Επιτροπή διενήργησε αιφνιδιαστικό έλεγχο στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης ΕΕ και άλλων εταιρειών του ομίλου E.ON διότι είχε εντοπίσει ενδείξεις σύμφωνα με τις οποίες ο όμιλος E.ON είχε εμπλακεί σε αντανταγωνιστικές πρακτικές. Το βράδυ της πρώτης ημέρας του ελέγχου η ομάδα των ελεγκτών μετέφερε μεγάλο αριθμό εγγράφων, τα οποία δεν είχαν φωτοτυπηθεί και είχαν καταλογογραφηθεί μόνον εν μέρει, σε αίθουσα την οποία είχε παραχωρήσει στην Επιτροπή η επιχείρηση ΕΕ για αυτόν τον σκοπό. Ο επικεφαλής της ομάδας των ελεγκτών κλείδωσε την αίθουσα με κλειδί που το είχε δώσει η επιχείρηση ΕΕ και έθεσε την επίσημη σφραγίδα ασφαλείας της Επιτροπής στην πόρτα και στο πλαίσιο της πόρτας ώστε να εμποδίσει την είσοδο στην αίθουσα από τον δίαδρομο εξουσιοδότηση. Η επιχείρηση ΕΕ ενημερώθηκε για τη σημασία της σφραγίδας και για τις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει η παραβίαση της.

Όταν επέστρεψε η ομάδα των ελεγκτών, κατά τις 8.45 π.μ. της 30ής Μαΐου, διαπίστωσε, παρουσία αντιπροσώπων της εταιρείας και εξωτερικών δικηγόρων της επιχείρησης ΕΕ, ότι η επιγραφή «VOID» ήταν εμφανής σε ολόκληρη την επιφάνεια της σφραγίδας η οποία είχε τεθεί το προηγούμενο βράδυ. Επιπλέον, η σφραγίδα είχε μετακινηθεί κατά 2 mm περίπου προς τα άνω και προς τα πλάγια, όπως έδειχναν τα ίχνη κολλητικής ουσίας που εντοπίστηκαν στην πόρτα και στο πλαίσιο της πόρτας. Πέραν τούτου, μετά την αφαίρεση της σφραγίδας, βρέθηκαν εμφανή ίχνη κολλητικής ουσίας (υπολείμματα της επιγραφής «VOID») στην οπίσθια όψη της, στοιχείο το οποίο επίσης υποδηλώνει διάρρηξη της σφραγίδας.

Όταν άνοιξε την πόρτα της αίθουσας, η ομάδα των ελεγκτών δεν ήταν σε θέση να διαπιστώσει εάν είχαν αφαιρεθεί φάκελοι.

2. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΘΗΚΕ

Για τη διαλεύκανση της υπόθεσης, η Επιτροπή απηύθυνε αιτήματα διαβίβασης πληροφοριών προς: 1. την επιχείρηση ΕΕ, 2. την εται-

ρεία 3M Europe SA/NV (εφεξής «3M»), η οποία παράγει τα προπλάσματα των σφραγίδων, 3. την επιχείρηση που έχει αναλάβει τον καθαρισμό των εγκαταστάσεων της επιχείρησης ΕΕ, και 4. την εταιρεία που έχει αναλάβει την ασφάλεια των εγκαταστάσεων της επιχείρησης ΕΕ. Ως πιθανή εξήγηση για την αλλοίωση της σφραγίδας, η επιχείρηση ΕΕ υποστήριξε αρχικώς ότι η «κακή προσκόλληση της σφραγίδας στην επιφάνεια (π.χ. εξαιτίας του κατασκευαστικού υλικού που είχε χρησιμοποιηθεί)» θα μπορούσε να είχε προκαλέσει «μερική αποκόλληση της σφραγίδας». Η επιχείρηση ΕΕ προέβαλε επίσης τον ισχυρισμό ότι μια καθαρίστρια από την προαναφερόμενη εταιρεία καθαρισμού είχε σκουπίσει τη σφραγίδα με υγρό πανί από μικροΐνες και με απορρυπαντικό, μετακινώντας την πιθανώς ελαφρά κατά τον τρόπο αυτό. Τέλος, η επιχείρηση ΕΕ διαβεβαίωσε ότι την προηγούμενη νύχτα κανένα μη εξουσιοδοτημένο άτομο δεν είχε εισέλθει στο κτίριο, μολονότι, εκτός από το κλειδί που είχε δοθεί στον επικεφαλής της ομάδας των ελεγκτών, άλλα άτομα διέθεταν επίσης κλειδιά της συγκεκριμένης αίθουσας.

Στις 2 Οκτωβρίου 2006 η Επιτροπή απέστειλε στην επιχείρηση ΕΕ την κοινοποίηση αιτιάσεων. Σε αυτήν, η Επιτροπή συνάγει το προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι η σφραγίδα είχε παραβιαστεί και ότι η ευθύνη για την παραβίαση αυτή έπρεπε να καταλογιστεί στην επιχείρηση ΕΕ δεδομένου ότι αυτή είχε την οργανωτική εξουσία επί του συγκεκριμένου κτιρίου. Πέραν τούτων, η Επιτροπή σημείωσε ότι η ορθή λειτουργία της σφραγίδας δεν είχε επηρεαστεί από την εκπονή της επίσημης περιόδου εγγύησης (της λεγόμενης «ημερομηνίας λήξεως») της σφραγίδας. Θεωρήθηκε, ιδίως, αδύνατον να εμφανιστεί η επιγραφή «VOID» λόγω ελαττωματικής σφραγίδας («ψευδώς θετικό»). Αν είχε κάποια συνέπεια μια ελαττωματική σφραγίδα, αυτή θα ήταν ένα «ψευδώς αρνητικό», δηλαδή σε περίπτωση παραβίασης της σφραγίδας δεν θα είχε εμφανισθεί η επιγραφή «VOID».

Η Επιτροπή παραχώρησε στην επιχείρηση ΕΕ πρόσβαση στους φακέλους της υπόθεσης. Με επιστολή της 13ης Νοεμβρίου 2006 η επιχείρηση ΕΕ απάντησε στην κοινοποίηση των αιτιάσεων και υποστήριξε ότι η παρουσίαση των περιστατικών από την Επιτροπή είχε στηριχθεί σε αναληθή ή ανακριβή γεγονότα τα οποία δεν τεκμηριώνονται από επιστημονικής και τεχνικής άποψης. Κατά την προφορική ακρόαση που πραγματοποιήθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2006, η επιχείρηση ΕΕ προέβαλε βιντεοσκοπήσεις που είχε παραγάγει η ίδια και οι οποίες, κατά την άποψή της, αποδείκνυαν πώς εξωτερικοί παράγοντες, όπως κραδασμοί στους τοίχους του γραφείου (τους οποίους θα μπορούσε να είχε προκαλέσει π.χ. το σεισμό της κλειδωμένης πόρτας), ενδεχομένως σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες (όπως π.χ. ο μη εκ των προτέρων καθαρισμός του υποστρώματος), θα μπορούσαν να καταστήσουν εμφανή την επιγραφή

(¹) EEL I της 4.1.2003, σ. 1.

«VOID» που εντοπίστηκε. Υπογραμμίζεται, ωστόσο, ότι στο βίντεο που προβλήθηκε η επιγραφή «VOID» δεν εμφανιζόταν με κανένα τρόπο σε μεγάλη επιφάνεια όπως αυτή που παρατηρήθηκε στις 30 Μαΐου 2006, αλλά μόνο στις άκρες μεταξύ της πόρτας και του πλαισίου, εκεί όπου η σφραγίδα είχε κάποιο περιθώριο. Η επιχείρηση ΕΕ ζήτησε να πραγματοποιηθούν και άλλες δοκιμές της ορθής λειτουργίας της σφραγίδας.

Τον Μάρτιο του 2007, η επιχείρηση ΕΕ απέστειλε στην Επιτροπή πραγματογνωμοσύνη που εκπόνησε επιστημονικό ίδρυμα με θέμα «Ερευνες σχετικά με την αντίδραση των αυτοκόλλητων σφραγίδων στις δυνάμεις διάτμησης και αποφλοίωσης». Τρεις μήνες αργότερα, η επιχείρηση ΕΕ απέστειλε ακόμα μια πραγματογνωμοσύνη με τίτλο «Ερευνες σχετικά με την αντίδραση των αυτοκόλλητων σφραγίδων σε επιβαρύνσεις διάτμησης-έλξης, διάτμησης-συμπιέσης και αποκόλλησης υπό την επίδραση του Synto». Και οι δύο πραγματογνωμοσύνες είχαν εκπονηθεί βάσει δοκιμών που πραγματοποιήθηκαν στον συνήθη τύπο αυτοκόλλητης σφραγίδας, την 7866 της 3Μ, η οποία χρησιμοποιείται από την Επιτροπή και είναι διαθέσιμη στο εμπόριο. Οι εμπειρογνώμονες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι κραδασμοί στον τοίχο σε συνδυασμό με το απορρυπαντικό προϊόν και άλλους παράγοντες, θα μπορούσαν να προκαλέσουν ένα «ψευδώς θετικό» (περιορισμένη εμφάνιση του σήματος «VOID» και ιχνών κολλητικής ουσίας στα άκρα της σφραγίδας). Η Επιτροπή διαπίστωσε, ωστόσο, ότι οι εν λόγω δοκιμές είχαν πραγματοποιηθεί υπό συνθήκες ουσιαστικά διαφορετικές από αυτές που επικρατούσαν κατά τον επιτόπιο έλεγχο. Διαπιστώθηκε επίσης ότι δεν είχε αποδειχθεί με κανένα τρόπο η εμφάνιση του σήματος «VOID» σε ολόκληρη την επιφάνεια της σφραγίδας. Πέραν τούτου, η 3Μ επιβεβαίωσε ότι οι σφραγίδες που χρησιμοποιεί η Επιτροπή μπορούν να χρησιμοποιούνται για διάστημα πολύ μεγαλύτερο από την εγγυημένη ημερομηνία λήξεώς τους και ότι η εμφάνιση της επιγραφής «VOID» είχε αποδείξει κατά κάποιο τρόπο την ορθή λειτουργία της σφραγίδας.

Η Επιτροπή, στην απόφαση με την οποία υποστήριξε την άποψή της, βασίστηκε και σε πραγματογνωμοσύνη δικού της εμπειρογνώμονα. Τον Απρίλιο του 2007 ο εμπειρογνώμονας αυτός, παρουσία αντιπροσώπων της επιχείρησης ΕΕ και δύο εξωτερικών εμπειρογνώμων που είχε προσλάβει η εν λόγω επιχείρηση, διενήργησε τις απαιτούμενες δοκιμές στο κτίριο της ΕΕ στο Μόναχο. Οι δοκιμές αυτές πραγματοποιήθηκαν στην πόρτα στην οποία στις 29 Μαΐου 2006 είχε τειθεί η σφραγίδα. Επιπλέον, ο εμπειρογνώμονας πραγματοποίησε περαιτέρω δοκιμές στο εργαστήριό του. Στην πραγματογνωμοσύνη που εξέδωσε τον Μάιο του 2007, ο εμπειρογνώμονας επιβεβαίωσε ότι η ορθή λειτουργία της σφραγίδας δεν επηρεάστηκε ούτε από το γεγονός ότι είχε λήξει η περίοδος εγγύησης που ανέφερε ο κατασκευαστής ούτε από το γεγονός ότι η ομάδα των ελεγκτών παρέλειψε να ελέγξει την σφραγίδα εκ των προτέρων ή να καθάρσει τη σχετική πόρτα. Επιβεβαίωσε επίσης ότι δεν είναι ρεαλιστική η υπόθεση ενός «ψευδώς θετικού» αποτελέσματος, ότι δηλαδή το σήμα «VOID» κατέστη εμφανές λόγω των απορρυπαντικών που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθαρισμό του γραφείου και λόγω κραδασμών στον τοίχο, έστω και χωρίς την αφαίρεση της σφραγίδας. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η μόνη ρεαλιστική εξήγηση για την εμφάνιση του σήματος «VOID» ήταν η παραβίαση της σφραγίδας και ότι, κατά συνέπεια, η σφραγίδα είχε παραβιαστεί και επανατοποθετηθεί.

Με μια έκθεση των πραγματικών περιστατικών με ημερομηνία 6ης Ιουνίου 2007, στην οποία είχε επισυναφθεί η πραγματογνωμοσύνη, η Επιτροπή ενημέρωσε την επιχείρηση ΕΕ για αυτά τα πρόσθετα πορίσματα και για τα συμπεράσματα που συνήγαγε από αυτά. Στην απάντηση που έστειλε η επιχείρηση ΕΕ με επιστολή της 6ης Ιουλίου 2007, ανέφερε ότι εξακολουθούσε να αμφιβάλλει ως προς την ορθή λειτουργία της σφραγίδας. Η επιχείρηση ΕΕ ανέτεινε ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποκλείσει πέραν πάσης αμφιβολίας διαφορετικές εξηγήσεις για την κατάσταση στην οποία είχε βρεθεί η σφραγίδα. Υποστήριξε επίσης ότι ο αριθμός των σφραγίδων στις οποίες είχε πραγματοποιήσει δοκιμές ο εμπειρογνώμονας

της Επιτροπής ήταν πολύ περιορισμένος. Για τους λόγους που αναφέρονται ανωτέρω, τα επιχειρήματα αυτά δεν έπεισαν την Επιτροπή.

Τον Οκτώβριο του 2007, η επιχείρηση ΕΕ υπέβαλε νέα πραγματογνωμοσύνη υποστηρίζοντας αυτή τη φορά ότι η κατάσταση της σφραγίδας θα μπορούσε να οφείλεται στην υγρασία ή σε συνδυασμό άλλων παραγόντων (παλαίωση της σφραγίδας, επίδραση του απορρυπαντικού κ.λπ.). Ο εμπειρογνώμονας της Επιτροπής απέδειξε, ωστόσο, με νέα μελέτη που εκπόνησε τον Νοέμβριο του 2007 ότι η υγρασία ή ο συνδυασμός της υγρασίας με άλλους παράγοντες δεν θα μπορούσε να είχε προκαλέσει οιαδήποτε δυσλειτουργία της σφραγίδας. Κατέδειξε επίσης μια πληθώρα αδυναμιών στην πραγματογνωμοσύνη της επιχείρησης ΕΕ, οι υποθέσεις στις οποίες είχε στηριχθεί διέφεραν σημαντικά από τις συνθήκες που επικρατούσαν πραγματικά επιτόπου. Η επιχείρηση ΕΕ ενημερώθηκε για τα πορίσματα της πραγματογνωμοσύνης με μια νέα έκθεση των πραγματικών περιστατικών, μετά από την οποία δεν αντέτεινε νέα επιχειρήματα κατά των πορισμάτων της Επιτροπής. Την άποψη της Επιτροπής δεν μπόρεσαν να μεταβάλουν ούτε οι ένορκες καταθέσεις των κατόχων του κλειδιού, τις οποίες υπέβαλε η επιχείρηση ΕΕ τον Ιανουάριο του 2008 και στις οποίες ανέφεραν ότι οι ίδιοι τουλάχιστον δεν είχαν ανοίξει την πόρτα.

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Είναι σαφές, ως εκ τούτου, ότι η σφραγίδα που τέθηκε κατά την πρώτη ημέρα του ελέγχου που διενεργήθηκε στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης ΕΕ είχε διαρραγεί κατά την έννοια του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003. Η διάταξη αυτή δεν απαιτεί να αποδειχθεί ότι όντως ανοίχθηκε η πόρτα ή ότι αφαιρέθηκαν έγγραφα που φυλάσσονταν στη σφραγισμένη αίθουσα. Είναι λογικό να θεωρηθεί ότι υπήρξε σκόπιμη διάρρηξη της σφραγίδας ή έστω ότι η διάρρηξη αυτή οφείλεται σε αμέλεια δεδομένου ότι αποτελεί αποκλειστική ευθύνη της επιχείρησης ΕΕ να οργανώσει τον τρόπο λειτουργίας της κατά τέτοιον τρόπο ώστε να γίνει σεβαστή η απαγόρευση παραβίασης της σφραγίδας. Σχετικά με αυτό, η Επιτροπή διαπίστωσε επίσης ότι η επιχείρηση ΕΕ δεν είχε ενημερώσει το σύνολο του προσωπικού που είχε πρόσβαση στο κτίριο —π.χ. το προσωπικό καθαριότητας— για την ύπαρξη της σφραγίδας και τη σημασία της. Η Επιτροπή, πέραν του γεγονότος ότι πρόκειται για την πρώτη υπόθεση παραβίασης σφραγίδας στην οποία επιβάλλει αντίστοιχη κύρωση, δεν έκρινε ότι υπάρχουν ελαφρυντικά. Συγκεκριμένα, προκειμένου να συνεργαστεί με την Επιτροπή η επιχείρηση ΕΕ δεν έπραξε τίποτα πέραν των όσων προβλέπει ο νόμος.

4. ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Εφόσον συντρέχουν οι συνθήκες για να θεωρηθεί ότι πρόκειται για διάρρηξη σφραγίδας κατά την έννοια του άρθρου 23 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει πρόστιμο ύψους έως 1 % του κύκλου εργασιών. Ανεξαρτήτως της συγκεκριμένης υπόθεσης, η παραβίαση σφραγίδας αποτελεί κατ' αρχήν σοβαρή παράβαση. Πρέπει, επομένως, να εξασφαλισθεί το αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου. Πρέπει να καταστεί ασύμφορη η παραβίαση σφραγίδας από επιχείρηση στην οποία διενεργείται έλεγχος. Αφετέρου δε, η Επιτροπή κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου έλαβε επίσης υπόψη το γεγονός ότι πρόκειται για την πρώτη περίπτωση εφαρμογής της νέας διάταξης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο ύψους 38 εκατ. EUR.

5. ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στις 25 Ιανουαρίου 2008 η συμβουλευτική επιτροπή για τις συμπράξεις και τις δεσπόζουσες θέσεις εξέδωσε θετική γνώμη σχετικά με τον παρόν σχεδίο απόφασης.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Πληροφορίες που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη για τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2008/C 240/07)

Αριθμός ενίσχυσης	XS 189/08
Κράτος μέλος	Ιταλία
Περιφέρεια	Calabria
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	Contratto di investimento industria, artigianato e servizi — C.I.-2008
Νομική βάση	— Legge regionale 11 maggio 2007, articolo 24 — Delibera di giunta regionale 19 marzo 2008, n. 220 — Delibera di giunta regionale 18 giugno 2008, n. 424 — Decreto dirigente generale del dipartimento attività produttive 30 giugno 2008
Είδος μέτρου	Καθεστώς ενισχύσεων
Προϋπολογισμός	Προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη: 56 εκατ. EUR
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2 έως 6 και το άρθρο 5 του κανονισμού
Ημερομηνία εφαρμογής	30.6.2008
Διάρκεια	31.12.2008
Στόχος	Μικρομεσαίες επιχειρήσεις
Κλάδοι της οικονομίας	Άλλος μεταποιητικός τομέας Άλλες υπηρεσίες
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Presidente della giunta regionale Via Sensales — Palazzo Alemanni I-88100 Catanzaro

Αριθμός ενίσχυσης	XS 194/08
Κράτος μέλος	Ιταλία
Περιφέρεια	Campania
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	Contratto di programma regionale
Νομική βάση	Legge regionale 12/07, regolamento 4/2007, disciplinare articolo 13 Delibera giunta regionale n. 514 del 21 marzo 2008 Decreto dirigenziale n. 217 del 17 aprile 2008

Είδος μέτρου	Καθεστώς ενισχύσεων
Προϋπολογισμός	Προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη: 60 εκατ. EUR
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 έως 6 και το άρθρο 5 του κανονισμού
Ημερομηνία εφαρμογής	19.6.2008
Διάρκεια	31.12.2015
Στόχος	Μικρομεσαίες επιχειρήσεις
Κλάδοι της οικονομίας	Όλοι οι τομείς που είναι επιλέξιμοι για ενισχύσεις προς ΜΜΕ
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	<p>Regione Campania AGC 12 Sviluppo economico</p> <p>1) Settore programmazione delle politiche per lo sviluppo economico — Dirigente p.t. dott.sa Carolina Cortese Centro Direzionale Isola A/6 I-80143 Napoli Tel. (39) 081 796 75 43 e-mail: mc.cortese@maildip.regione.campania.it</p> <p>2) Settore aiuti alle imprese e sviluppo insediamenti produttivi — Dirigente p.t. dott. Filippo Diasco Centro Direzionale Isola A/6 I-80143 Napoli Tel. (39) 081 796 68 65 e-mail: f.diasco@regione.campania.it</p> <p>AGC 06 Ricerca scientifica</p> <p>3) Settore ricerca scientifica, statistica, controllo gestione ed avanzamento progetti — Dirigente p.t. dott. Giuseppe Russo Via don Bosco, 9/E I-80141 Napoli e mail: g.russo@regione.campania.it</p>
Αριθμός ενίσχυσης	XS 195/08
Κράτος μέλος	Γερμανία
Περιφέρεια	Freie und Hansestadt Hamburg
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	Markenwerft Werbeagentur GmbH Beim Alten Gaswerk 1 D-22761 Hamburg
Νομική βάση	Verordnung (EG) Nr. 70/2001 der Kommission vom 12. Januar 2001 über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen (ABl. L 10 vom 13.1.2001, S. 33 verlängert durch ABl. L 368 vom 23.12.2006, S. 85); Gesetz über die Kreditkommission vom 29.4.1997 (Hamburgisches Gesetz- und Verordnungsblatt 1997, Nr. 18, Seite 133)
Είδος μέτρου	Ad hoc
Προϋπολογισμός	Προβλεπόμενη συνολική ενίσχυση: 2 400 EUR
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2 έως 6 και το άρθρο 5 του κανονισμού
Ημερομηνία εφαρμογής	27.6.2008
Διάρκεια	27.12.2008
Στόχος	Μικρομεσαίες επιχειρήσεις
Κλάδοι της οικονομίας	Άλλες υπηρεσίες
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Behörde für Wirtschaft und Arbeit Alter Steinweg 4 D-20459 Hamburg

Πληροφορίες που κοινοποιούν τα κράτη μέλη σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1628/2006 της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις εθνικές επενδυτικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2008/C 240/08)

Αριθμός ενίσχυσης	XR 92/08
Κράτος μέλος	Ιταλία
Περιφέρεια	Valle d'Aosta
Τίτλος του καθεστώτος ενισχύσεων ή επωνυμία της επιχείρησης που λαμβάνει συμπληρωματικά ενίσχυση <i>ad hoc</i>	Interventi regionali per lo sviluppo delle imprese industriali e artigiane
Νομική βάση	Legge regionale 31 marzo 2003, n. 6 Deliberazione della giunta regionale n. 69 del 18 gennaio 2008
Είδος μέτρου	Καθεστώς ενισχύσεων
Προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη	8,46 εκατ. EUR
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	10 % Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού
Ημερομηνία εφαρμογής	23.4.2008
Διάρκεια	31.12.2013
Κλάδοι της οικονομίας	Περιορίζεται σε συγκεκριμένους κλάδους NACE A 01.41.3; 2.01.1; 02.02.0; C; D; E; F; G 50.2; 50.40.3; 52.7; I 63.3; 64.11; K 72; 73.1; 74.13; 74.14.4; 74.3; 74.7; 74.81; 74.82; 74.85.1; 74.85.2; 74.86; 74.87.7; M 80.41; N 85.31; 85.32; O 90; 93
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Regione Valle d'Aosta Ass. Attività produttive e politiche del lavoro Direzione attività produttive e cooperazione Piazza della Repubblica, 15 I-11100 Aosta
Η διεύθυνση που δημοσιεύθηκε το καθεστώς ενισχύσεων στο Διαδίκτυο	http://www.regione.vda.it/attiprod/industria_artigianato/sintecinormativa_i.asp http://www.regione.vda.it/attiprod/industria_artigianato
Λοιπές πληροφορίες	—

Αριθμός ενίσχυσης	XR 99/08
Κράτος μέλος	Ιταλία
Περιφέρεια	Calabria
Τίτλος του καθεστώτος ενισχύσεων ή επωνυμία της επιχείρησης που λαμβάνει συμπληρωματικά ενίσχυση <i>ad hoc</i>	Contratto di investimento industria, artigianato e servizi — C.I.-2008 — Grandi imprese
Νομική βάση	Legge regionale 11 maggio 2007, art. 24 Delibera di giunta regionale 19 marzo 2008, n. 220 Delibera di giunta regionale 18 giugno 2008, n. 424 Decreto dirigente generale del dipartimento attività produttive 30 giugno 2008, n. 8452

Είδος μέτρου	Καθεστώς ενισχύσεων
Προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη	56 εκατ. EUR
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	40 %
	Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού
Ημερομηνία εφαρμογής	30.6.2008
Διάρκεια	31.12.2013
Κλάδοι της οικονομίας	Περιορίζεται σε συγκεκριμένους κλάδους
	NACE C; D; K 72, 73, 74.3, 74.82, 74.87.5, 74.87.7; O 90
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Presidente della giunta regionale Dipartimento programmazione nazionale e comunitaria Via Sensales — Palazzo Alemanni programmazione@regcal.it
Η διεύθυνση που δημοσιεύθηκε το καθεστώς ενισχύσεων στο Διαδίκτυο	www.regione.calabria.it/calabriaeuropa http://www.regione.calabria.it/sviluppo/index.php?option=com_content&task=view&id=17&Itemid=19
Λοιπές πληροφορίες	—

Αριθμός ενίσχυσης	XR 104/08
Κράτος μέλος	Ιταλία
Περιφέρεια	Sardegna
Τίτλος του καθεστώτος ενισχύσεων ή επωνυμία της επιχείρησης που λαμβάνει συμπληρωματικά ενίσχυση <i>ad hoc</i>	Pacchetti Integrati di Agevolazione (PIA) turismo
Νομική βάση	Legge regionale n. 7/2005 «Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale della Regione», art. 11 e s.m.i. Direttive di attuazione approvate con la deliberazione della giunta regionale n. 36/28 dell'1.7.2008, artt. 6-9
Είδος μέτρου	Καθεστώς ενισχύσεων
Προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη	8,7 εκατ. EUR
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	25 %
	Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού
Ημερομηνία εφαρμογής	1.7.2008
Διάρκεια	31.12.2013
Κλάδοι της οικονομίας	Όλοι οι επιλέξιμοι κλάδοι για επενδυτικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Regione autonoma della Sardegna Centro regionale di programmazione Viale Mameli, 88 I-09100 Cagliari
Η διεύθυνση που δημοσιεύθηκε το καθεστώς ενισχύσεων στο Διαδίκτυο	http://www.regione.sardegna.it http://www.regione.sardegna.it/j/v/66?v=9&c=27&c1=&n=10&s=1&mese=200806&giorno=24&p=3
Λοιπές πληροφορίες	—

Αριθμός ενίσχυσης	XR 105/08
Κράτος μέλος	Ρουμανία
Περιφέρεια	—
Τίτλος του καθεστώτος ενισχύσεων ή επωνυμία της επιχείρησης που λαμβάνει συμπληρωματικά ενίσχυση <i>ad hoc</i>	Sprijin pentru consolidarea și modernizarea sectorului productiv prin investiții realizate de întreprinderi mari în cadrul Programului Operațional Sectorial „Creșterea competitivității economice”
Νομική βάση	Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr. 479/20.2.2008 (Monitorul Oficial nr. 189/12.3.2008) și Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr. 1943/19.6.2008 (Monitorul Oficial nr. 493/2.7.2008)
Είδος μέτρου	Καθεστώς ενισχύσεων
Προβλεπόμενη συνολική ενίσχυση	169,4 εκατ. EUR Που καταβάλλονται σε 6 έτη
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	50 % Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού
Ημερομηνία εφαρμογής	14.7.2008
Διάρκεια	31.12.2013
Κλάδοι της οικονομίας	Περιορίζεται σε συγκεκριμένους κλάδους NACE B; C; E; F
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Ministerul Economiei și Finanțelor Strada Apolodor nr. 17, sector 5 RO-050741, București Tel. (40-21) 319 97 59 Fax (40-21) 312 25 09
Η διεύθυνση που δημοσιεύθηκε το καθεστώς ενισχύσεων στο Διαδίκτυο	http://amposcce.minind.ro/fonduri_structurale/pdf/Ordin_479.pdf
Λοιπές πληροφορίες	—

Αριθμός ενίσχυσης	XR 112/08
Κράτος μέλος	Ιταλία
Περιφέρεια	Marche
Τίτλος του καθεστώτος ενισχύσεων ή επωνυμία της επιχείρησης που λαμβάνει συμπληρωματικά ενίσχυση <i>ad hoc</i>	Sperimentazioni tematiche per l'utilizzo di piattaforme ICT nelle aree di specializzazione produttiva e nelle filiere produttive
Νομική βάση	Decreto del dirigente del servizio n. 208/IAP_11 del 30.7.2008, Allegato 1, pt. 5.2 tipologia 3
Είδος μέτρου	Καθεστώς ενισχύσεων
Προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη	0,828 εκατ. EUR
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	10 % Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού
Ημερομηνία εφαρμογής	30.7.2008
Διάρκεια	31.12.2013

Κλάδοι της οικονομίας	Όλοι οι επιλέξιμοι κλάδοι για επενδυτικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα —
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Regione Marche servizio industria artigianato energia via Tiziano, 44 I-60125 Ancona Tel. (39) 071 806 3607-3701-3702
Η διεύθυνση που δημοσιεύθηκε το καθεστώς ενισχύσεων στο Διαδίκτυο	www.marcheimpresa.net http://www.marcheimpresa.net/ita/POR2211401/default.asp
Λοιπές πληροφορίες	—

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ — ΙΤΑΛΙΑ

Κρατική ενίσχυση C 36/08 (πρώην NN 33/08) — Κρατική ενίσχυση υπέρ της ολοκληρωμένης μονάδας ηλεκτροπαραγωγής Sulcis**Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2008/C 240/09)

Με επιστολή της 16 Ιουλίου 2008 που αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα του κειμένου της επιστολής στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή κοινοποίησε στην Ιταλία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την προαναφερθείσα ενίσχυση/το προαναφερθέν μέτρο. Η Επιτροπή κάλεσε επίσης την Ιταλία, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με την πρόθεση της Επιτροπής να εκδώσει διαταγή αναστολής με την οποία απαιτεί από την Ιταλία να αναστείλει κάθε παράνομη ενίσχυση έως ότου η Επιτροπή λάβει απόφαση ως προς το συμβιβασμό της ενίσχυσης με την κοινή αγορά.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους για τα εν λόγω μέτρα μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επιστολής που ακολουθεί, στη διεύθυνση:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
B-1049 Brussels
Φαξ (32-2) 295 12 42

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στην Ιταλία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Κατόπιν καταγγελίας, η Επιτροπή ενημερώθηκε για την πρόθεση της Ιταλίας να χορηγήσει κρατική ενίσχυση για τη χρηματοδότηση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από εγχώριο άνθρακα στη Σαρδηνία, βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 14 του νόμου αριθ. 80/2005 σχετικά με τη λήψη έκτακτων μέτρων στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική ανάπτυξη.

Η Ιταλία σκοπεύει να προκηρύξει πρόσκληση δημόσιας υποβολής προσφορών για την ανάθεση ολοκληρωμένης εκχώρησης που θα περιλαμβάνει τη λειτουργία ενός νέου σταθμού ηλεκτροπαραγωγής που λειτουργεί με άνθρακα, ο οποίος θα ανεγερθεί στην περιοχή

Sulcis της Σαρδηνίας, καθώς και τη διαχείριση δραστηριοτήτων εξόρυξης άνθρακα στη γειτονική μονάδα Nuraxi Figus. Ο παραγόμενος από αυτό το ορυχείο άνθρακας θα εξυπηρετεί τις ανάγκες της νέας μονάδας ηλεκτροπαραγωγής.

Καθ' όλη τη διάρκεια της ολοκληρωμένης εκχώρησης (30 έτη) η περιφέρεια της Σαρδηνίας θα θέσει δωρεάν στη διάθεση του αναδόχου την εκχώρηση της εξόρυξης, τους χώρους και την υποδομή που απαιτούνται για την εκμετάλλευση της ανθρακοπαραγωγικής περιοχής, καθώς και το γήπεδο στο οποίο θα κατασκευαστεί η μονάδα ηλεκτροπαραγωγής. Μέρος του ηλεκτρικού ρεύματος που θα παράγει το εργοστάσιο θα αγοράζεται από τον δημόσιο φορέα Gestore dei Servizi Elettrici (GSE) σε εγγυημένες τιμές (120,50 EUR/MWh για τα 8 πρώτα έτη λειτουργίας, και 100,06 EUR/MWh για τα επόμενα έτη). Η ακριβής ποσότητα θα καθοριστεί βάσει της καλύτερης προσφοράς.

Δεσμευτικός όρος για τη λήψη της ενίσχυσης είναι να πωλεί ο ανάδοχος την υπόλοιπη ποσότητα της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας σε επιλεγμένες σαρδηνικές ενεργοβόρες βιομηχανίες (παραγωγούς πρωτογενούς αλουμινίου, μολύβδου, ψευδαργύρου, χλωρίου και των παραγώγων του, οξειδίου του αργιλίου, επίπεδων προϊόντων αλουμινίου) σε προτιμησιακές τιμές (κυμαινόμενες από 28 έως 67 EUR, ανάλογα με τον τομέα). Η ακριβής τιμή πώλησης θα καθοριστεί επίσης στο πλαίσιο της προσφοράς.

Οι πόροι που θα απαιτηθούν για την αγορά της ενέργειας που θα παράγει η μονάδα ηλεκτροπαραγωγής του Sulcis θα συγκεντρωθούν μέσω εισφοράς εξομοιούμενης με φόρο που θα περιλαμβάνεται στους λογαριασμούς ηλεκτρικού των καταναλωτών.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η ολοκληρωμένη εκχώρηση του Sulcis συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ υπέρ του μελλοντικού αναδόχου και των σαρδηνικών ενεργοβόρων βιομηχανιών.

Το μέτρο θα προσφέρει οικονομικό πλεονέκτημα στον ανάδοχο με τη μορφή εγγυημένων αγορών ηλεκτρικού ρεύματος σε τιμή υψηλότερη από την αγοράία. Η Επιτροπή δεν μπορεί, στο παρόν στάδιο, να αποκλείσει την παρουσία στοιχείου ενίσχυσης και στους όρους της εκχώρησης της εξόρυξης. Μέρος τουλάχιστον του οικονομικού πλεονεκτήματος που προκύπτει για τον ανάδοχο θα διοχετεύεται στις τοπικές ενεργοβόρες βιομηχανίες με τη μορφή προτιμησιακών τιμών πώλησης.

Το μέτρο είναι επιλεκτικό, δεδομένου ότι μόνο ο ανάδοχος και οι σαρδηνικές ενεργοβόρες βιομηχανίες θα ωφεληθούν από αυτό, και χρηματοδοτείται με κρατικούς πόρους.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι το μέτρο έχει επιπτώσεις στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και νοθεύει τον ανταγωνισμό. Η αγορά ηλεκτρικής ενέργειας της ΕΕ έχει ανοίξει πλήρως στον ανταγωνισμό. Η νέα μονάδα του Sulcis θα παράγει περίπου 600 MW ηλεκτρικού ρεύματος, ενώ περίπου το ήμισυ θα προορίζεται για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ηλεκτρικού ρεύματος της Σαρδηνίας. Η νέα μονάδα θα απορροφήσει επομένως σημαντικό μέρος της τοπικής ζήτησης. Η Επιτροπή εκτιμά ότι, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη το πλεονέκτημα που μετακυλιέται στις ενεργοβόρες βιομηχανίες, είναι πιθανό να βελτιωθεί η ανταγωνιστική θέση του αναδόχου σε σύγκριση με άλλους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας που δεν μπορούν να ωφεληθούν από την ενίσχυση. Η μείωση της ζήτησης θα επιδεινώσει, σε κάθε περίπτωση, την ανταγωνιστική θέση των υφιστάμενων παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας στη Σαρδηνία και επίσης θα επιδεινώσει και τη διάθρωση του κόστους των επιχειρήσεών τους. Εξάλλου, ελλείψει ουσιαστικής πελατειακής βάσης, θα είναι δύσκολο, αν όχι αδύνατο, για τους νέους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας να εισέλθουν στην αγορά της Σαρδηνίας.

Όσον αφορά τις ενεργοβόρες βιομηχανίες, η παροχή ηλεκτρικής ενέργειας σε επιδοτούμενες τιμές έχει άμεση και ουσιαστική επίπτωση στο κόστος παραγωγής και συνεπώς βελτιώνει την ανταγωνιστική θέση των δικαιούχων στις αγορές προϊόντων στις οποίες δραστηριοποιούνται, και οι οποίες είναι πλήρως ανοικτές στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Το επίμαχο σχέδιο Sulcis θα πρέπει να θεωρηθεί νέο μέτρο, το οποίο ουδέποτε κοινοποιήθηκε και συνεπώς συνιστά νέα, παράνομη ενίσχυση.

Η Επιτροπή αμφιβάλλει κατά πόσο η προτεινόμενη ενίσχυση θα μπορούσε να θεωρηθεί συμβατή με την κοινή αγορά. Η ενίσχυση για το σχέδιο Sulcis συνιστά ενίσχυση λειτουργίας, η οποία μπορεί να εγκριθεί μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, παραδείγματος χάρι

όταν συνδέεται με την περιβαλλοντική προστασία. Η Επιτροπή αξιολόγησε κατά πόσο το σχέδιο θα μπορούσε να θεωρηθεί συμβατό ως περιβαλλοντική ενίσχυση βάσει των νέων κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος (ΕΕ C 82 της 1.4.2008, σ. 1). Οι ιταλικές αρχές, ωστόσο, δεν έχουν αποδείξει τη συμμόρφωσή τους με καμία από τις διατάξεις των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών, είτε πρόκειται για εξοικονόμηση ενέργειας, είτε για επενδύσεις που υπερβαίνουν τα κοινοτικά επίπεδα είτε για την εξυγίανση μολυσμένων βιομηχανικών χώρων.

Όσον αφορά την ενίσχυση υπέρ των σαρδηνικών ενεργοβόρων βιομηχανιών, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το μέτρο θα ωφελήσει τους ίδιους βιομηχανικούς τομείς και, εκ των πραγμάτων, τις ίδιες επιχειρήσεις για τις οποίες θέσπισε η Ιταλία προτιμησιακά τιμολόγια ηλεκτρισμού μεταξύ των ετών 2004 και 2005 (διάταγμα της 6ης Φεβρουαρίου 2004, άρθρο 11 παράγραφοι 11 και 12 του νόμου αριθ. 80/2005). Η Επιτροπή άρχισε εμπεριστατωμένες έρευνες για παρόμοια μέτρα ενίσχυσης στις υποθέσεις C 38/04, C 13/06 και C 36/06, διατυπώνοντας σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά το συμβιβασμό τους με την κοινή αγορά.

Λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω αμφιβολίες, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ. Η Επιτροπή κρίνει αναγκαίο να παρεμποδίσει την περαιτέρω εξέλιξη της διαδικασίας. Ζήτησε λοιπόν από την Ιταλία να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με την πρόθεση της Επιτροπής να εκδώσει διαταγή αναστολής που απαιτεί από την Ιταλία να αναστείλει κάθε παράνομη ενίσχυση και συγκεκριμένα να σταματήσει αμέσως κάθε ενέργεια που θα οδηγούσε στη συνέχιση της εφαρμογής του σχεδίου όπως προβλέπεται σήμερα.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

«Con la presente, la Commissione si pregia informare codeste autorità che, dopo aver esaminato le informazioni da esse fornite in riferimento agli aiuti in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE. L'Italia è pertanto invitata, in forza dell'articolo 11, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 659/1999, a presentare osservazioni sull'intenzione della Commissione di sospendere l'erogazione di ogni aiuto concesso illegalmente, fino a che la Commissione non abbia deciso in merito alla compatibilità dell'aiuto con il mercato comune.

I. PROCEDIMENTO

- 1) Sulla base di una denuncia, la Commissione veniva a conoscenza dell'intenzione delle autorità italiane di concedere aiuti di Stato per sovvenzionare la produzione di elettricità tramite lo sfruttamento di giacimenti di carbone in Sardegna, sulla base dell'articolo 11, comma 14, della legge n. 80 del 2005 recante disposizioni urgenti nell'ambito del Piano di azione per lo sviluppo economico, sociale e territoriale.
- 2) Con lettera del 18 dicembre 2006, la Commissione richiedeva ulteriori informazioni che le venivano trasmesse con lettera del 13 marzo 2007. Con lettera del 22 luglio 2007, la Commissione richiedeva ulteriori informazioni e invitava l'Italia a notificare la misura conformemente all'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE. Con lettera del 15 ottobre 2007, le autorità nazionali fornivano le informazioni richieste, in termini atti a suggerire che detta trasmissione potesse valere quale

notifica. Tuttavia, le informazioni non venivano trasmesse conformemente al regolamento (CE) n. 794/2004 ⁽¹⁾, non contenevano un riferimento esplicito all'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE e le autorità italiane sostenevano che la misura costituiva un aiuto esistente.

- 3) Con lettera del 21 gennaio 2008, la Commissione richiedeva ulteriori delucidazioni e esprimeva nuovamente seri dubbi sul fatto che la misura in questione costituisse un aiuto esistente. Le autorità italiane trasmettevano le informazioni richieste con lettere del 18 marzo 2008 e del 9 aprile 2008.
- 4) Considerato che la normativa nazionale non contempla una clausola sospensiva e risulta pertanto immediatamente applicabile, la misura veniva trascritta nel registro degli aiuti non notificati, con il numero NN 33/08.

II. DESCRIZIONE

- 5) La decisione della Commissione di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE riguarda il progetto Sulcis contemplato all'articolo 11, comma 14, della legge n. 80 del 2005, come ulteriormente specificato nella documentazione di gara. Tuttavia, onde garantire un'adeguata valutazione della misura e tener conto, in particolare, delle argomentazioni fatte valere dalle autorità nazionali, occorre ripercorrere l'evoluzione del progetto Sulcis nella legislazione nazionale.

Il carbone quale "fonte assimilata"

- 6) L'articolo 22 della legge n. 9, del 9 gennaio 1991, "Norme per l'attuazione del nuovo Piano energetico nazionale" (in appresso, legge n. 9/91) prevede la possibilità di concedere sovvenzioni pubbliche alla produzione di energia da fonti rinnovabili e "assimilate", senza tuttavia definire precisamente il concetto di fonte assimilata. La legge incarica il Comitato Interministeriale Prezzi (in appresso CIP) di definire le condizioni tecniche generali per l'ammissibilità a fonte assimilata. La legge n. 9/91 è stata approvata ai sensi della normativa in materia di aiuti di Stato nell'ambito della decisione della Commissione sulla misura NN 52/91 ⁽²⁾.
- 7) Con la delibera del CIP n. 6, del 29 aprile 1992, (in appresso delibera CIP 6), l'Italia ha adottato le disposizioni d'applicazione della legge n. 9/91, stabilendo segnatamente che il concetto di fonte energetica assimilata copre anche i combustibili fossili prodotti da giacimenti minori isolati. La delibera CIP 6 stabilisce che le sovvenzioni pubbliche sono erogate sotto forma di cessione garantita di energia elettrica allo Stato a prezzi fissi sovvenzionati.
- 8) Il decreto del presidente della Repubblica, del 28 gennaio 1994 (in appresso decreto del 1994), sull'attuazione del piano di disinquinamento del territorio del Sulcis-Iglesiente indica l'opportunità che il carbone prodotto nel

territorio del Sulcis sia da considerarsi una fonte di energia assimilabile ai sensi della legge n. 9/91. Il decreto del 1994 stabilisce dettagliate condizioni tecniche ed economiche per l'affidamento di una concessione integrata per la gestione della miniera carbonifera e della centrale elettrica. Il progetto di centrale elettrica è condizionato all'impiego della tecnica di gassificazione, al rispetto di rigorosi valori massimi di emissioni e alla produzione combinata di energia e calore. È previsto che il progetto benefici di aiuti di Stato sotto forma di:

- a) aiuti agli investimenti per un importo di 185 Mrd ITL (85 713 Mio EUR);
- b) la cessione garantita all'ENEL dell'energia elettrica prodotta dalla centrale ad un prezzo sovvenzionato. Per i primi 8 anni di esercizio, il prezzo è fissato al livello sovvenzionato di 160 ITL/kWh mentre per i successivi anni di esercizio, al prezzo più basso previsto dalla delibera CIP 6 e tenendo conto dei costi di produzione di energia evitati dall'ENEL ⁽³⁾.

- 9) Il progetto Sulcis era incluso nel programma operativo della Sardegna per i Fondi strutturali per il periodo 1994-1998. La concessione è stata affidata ad un consorzio di imprese (ATI-Sulcis). Il progetto ha tuttavia incontrato difficoltà tecniche e finanziarie. Già nel 1997, il progetto veniva escluso dal programma operativo ⁽⁴⁾ e, a maggio 2002, il consorzio ha infine dichiarato di non essere più disposto a continuarne la realizzazione. La concessione è stata ufficialmente ritirata nel 2003.
- 10) Con l'articolo 11, comma 14, della legge n. 80/2005 recante disposizioni urgenti nell'ambito del Piano di azione per lo sviluppo economico, sociale e territoriale, l'Italia ha rilanciato il progetto integrato Sulcis annunciando una nuova gara d'appalto. Quanto alle condizioni per l'affidamento della concessione, la legge n. 80/2005 fa riferimento al decreto del 1994, che si applica per quanto riguarda il prezzo garantito di cessione dell'energia elettrica. La legge n. 80/2005 introduce tuttavia nuovi criteri sostanziali per la maggior parte altri aspetti della concessione. Il nuovo progetto non prevede aiuti agli investimenti.
- 11) Con l'articolo 1, comma 1119, della legge n. 296/2006 (legge finanziaria del 2007), l'Italia ha prorogato la validità dell'articolo 11, comma 14, della legge n. 80/2005.

Descrizione dettagliata del nuovo progetto integrato Sulcis

- 12) Come previsto dalla legge n. 80/2005 in combinato disposto con il decreto del 1994, il progetto persegue un duplice obiettivo: garantire alle industrie locali ad alto impiego di energia una fornitura di elettricità a prezzi ridotti e promuovere lo sfruttamento dei giacimenti di carbone nel territorio Sulcis-Iglesiente.

⁽¹⁾ Regolamento (CE) n. 794/2004 della Commissione, del 21 aprile 2004, recante disposizioni di esecuzione del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE (GUL 140 del 30.4.2004, pag. 1).

⁽²⁾ Aiuto di Stato NN 52/91, lettera SG (91) D/15502.

⁽³⁾ La delibera CIP 6 prevede che l'elettricità prodotta da nuove centrali che utilizzano fonti rinnovabili o assimilabili venga acquistata dall'ENEL ad un prezzo fissato fino al 2020. Il prezzo è sovvenzionato per i primi 8 anni di esercizio e, per il periodo successivo, fissato ad un livello inferiore che tenga conto dei costi di combustibile e di investimenti evitati dall'ENEL (i costi che l'ENEL avrebbe dovuto sostenere se avesse prodotto essa stessa l'elettricità).

⁽⁴⁾ Decisione C(97) 3778 della Commissione, del 22 dicembre 1997.

- 13) L'Italia intende perseguire questo duplice obiettivo sovvenzionando la costruzione e il funzionamento di una nuova centrale che utilizzerà il carbone estratto localmente.
- 14) Con un elevato tenore di zolfo e un basso potere calorifico, il carbone del Sulcis, di scarsa qualità ⁽⁵⁾, è destinato ad un utilizzo locale, dal momento che il trasporto su lunghe distanze lo renderebbe antieconomico. Questo tipo di carbone richiede specifici accorgimenti tecnici per ridurre le emissioni di zolfo.
- 15) Stando alle informazioni fornite da parte italiana, l'estrazione del carbone dalle miniere del Sulcis era sospesa [*"stand by attivo"* ⁽⁶⁾] dalla metà degli anni '70. La gestione provvisoria delle miniere (compresa la miniera Nuraxi Figus) è stata assicurata con finanziamenti pubblici fino al 2003. La presente decisione non riguarda questo intervento pubblico.
- 16) Ad ogni modo, il giacimento di Nuraxi Figus, che sarà sfruttato dal concessionario, è attualmente operativo in quanto rifornisce di carbone la centrale elettrica a carbone dell'ENEL di Portovesme sulla base del contratto concluso a maggio 2006 per una fornitura di 1 100 000 tonnellate in tre anni.
- 17) Analogamente al progetto del 1994, il nuovo progetto Sulcis, basato sulla legge n. 80/2005, prevede anch'esso una gara d'appalto pubblica per l'affidamento della concessione integrata per la gestione delle operazioni estrattive del giacimento di Nuraxi Figus e per la costruzione/gestione di una centrale elettrica. Una prima gara è stata indetta alla fine del 2006, ma la concessione non è stata affidata per mancanza di offerenti. La regione sarda intende indire una nuova gara a condizioni diverse.
- 18) Il nuovo bando, trasmesso dalle autorità italiane con lettera del 9 aprile 2008, contiene norme sostanziali rilevanti ai fini della valutazione del progetto sotto il profilo degli aiuti di Stato.

Condizioni dell'appalto

- 19) Le condizioni previste dalle autorità italiane si applicano lungo tutta la durata della concessione integrata (30 anni). La Regione Sardegna mette a disposizione del concessionario, a titolo gratuito, la concessione estrattiva, le aree ed infrastrutture necessarie per la coltivazione del giacimento minerario, nonché l'area per la realizzazione dell'impianto. Una parte dell'energia elettrica prodotta dall'impianto sarà ceduta al gestore dei servizi elettrici (in appresso, GSE) a prezzi *garantiti* e il quantitativo preciso sarà determinato sulla base della migliore offerta.

⁽⁵⁾ Il trattato CECA, dell'11 ottobre 1986, all'allegato I, classifica il carbone del Sulcis come carbone di bassa qualità di classe "B". Si tratta di carbone sub-bituminoso con potere calorifico inferiore pari a circa 5 100 Kcal/kg, 15 % polvere e 6 % zolfo.

⁽⁶⁾ Secondo la definizione italiana di *"stand by attivo"*, le miniere non in produzione, ma non ancora dismesse, sono pronte a rientrare in produzione in qualsiasi momento.

- 20) Conformemente alla legge n. 80/2005 ⁽⁷⁾, il prezzo di cessione dell'energia è quello definito dal decreto del 1994. Di conseguenza, nei primi 8 anni di esercizio, il GSE è tenuto ad acquistare elettricità ad un prezzo (indicizzato) di 120,50 EUR/MWh ⁽⁸⁾. Per gli esercizi successivi, il GSE paga 100,06 EUR/MWh ⁽⁹⁾.
- 21) Il corrispettivo offerto dal concessionario sarà determinato sulla base della migliore offerta. La documentazione di gara definisce tuttavia in dettaglio il contenuto minimo dell'offerta. In particolare, i concorrenti dovranno presentare offerte separate per i diversi aspetti del progetto (offerta economico-finanziaria e offerta tecnico-industriale).

Offerta economica

- 22) La struttura economico-finanziaria dell'offerta dovrà precisare i seguenti elementi:
- il quantitativo di energia cedibile al GSE [fino alla massima potenza autorizzata di 450 MWe per 7 500 ore ⁽¹⁰⁾];
 - la quantità di energia annua a prezzi agevolati per le imprese localizzate sull'isola, non inferiore a 3 500 GWh/anno per un periodo obbligatorio di 12 a partire dal 2011;
 - il prezzo medio ponderato di cessione dell'energia a prezzi agevolati con base anno 2005: 31,94 EUR/MWh incrementata di anno in anno al tasso d'inflazione annuo.
- 23) Per quanto riguarda la cessione di energia elettrica alle imprese localizzate sull'isola, il prezzo offerto dai concorrenti sarà differenziato in funzione del settore industriale interessato, ovvero:
- produzione di alluminio primario (circa 64 % dell'assorbimento);
 - produzione di piombo e zinco (17 %);
 - ciclo cloro e cloroderivati (10 %);
 - produzione di allumina (7 %);

⁽⁷⁾ La Commissione rileva una contraddizione tra la documentazione di gara e la legge n. 80/2005. La documentazione di gara trasmessa dalle autorità italiane il 9 aprile 2008 fa riferimento al prezzo "stabilito dal D.P.R. 28 gennaio 1994, intendendosi quest'ultimo come risultante dall'applicazione della deliberazione CIP n. 6/1992". Il decreto del 1994, cui fa riferimento la legge n. 80/2005, definisce, per i primi 8 anni di esercizio dell'impianto, un prezzo di cessione pari a 160 ITL/kWh diverso dal prezzo definito dalla deliberazione CIP 6 di 150 ITL/kWh. Il criterio definito dalla gara sembra pertanto essere privo di base legale nella legislazione nazionale, anche se questa incertezza non incide in maniera sostanziale sulla valutazione della misura da parte della Commissione.

⁽⁸⁾ Equivalente alle 160 ITL/kWh del decreto del 1994. La Cassa di conguaglio procede ogni due anni ad indicizzare i prezzi per la cessione assicurata dell'energia elettrica da fonti rinnovabili e assimilate. Gli importi di 120,50 EUR e 100,06 EUR corrispondono ai prezzi per l'esercizio 2007.

⁽⁹⁾ Equivalente alle 150 ITL/kWh della delibera CIP 6, cui fa riferimento il decreto del 1994.

⁽¹⁰⁾ Massimo consentito dal decreto del 1994.

- e) laminazione alluminio (1 %);
f) altre tipologie di produzioni (1 %).

24) Le autorità italiane hanno fissato i prezzi di riferimento per ciascuno di questi settori, che variano da un minimo di 27,87 EUR per l'alluminio primario ad un massimo di 97,90 EUR per la laminazione di alluminio. Per alcune categorie, le offerte possono contemplare un corrispettivo inferiore al prezzo di riferimento o superiore nel limite del 10 %.

Offerta tecnico-industriale

25) I concorrenti dovranno presentare:

- a) un progetto di massima della centrale termoelettrica indicando le metodologie proposte per la minimizzazione delle emissioni con utilizzo di tecnologia idonea al contenimento degli inquinanti gassosi, in forma di gassificazione, ciclo supercritico o altro equivalente. La centrale deve utilizzare il carbone del Sulcis almeno nella misura del 50 % del suo fabbisogno ⁽¹¹⁾;
- b) un piano industriale per lo sfruttamento della miniera e l'esercizio della centrale di produzione di energia elettrica;
- c) un programma di attività finalizzato alle tecnologie di impiego del carbone ad emissione zero;
- d) un programma di formazione per il personale impiegato nelle miniere.

26) La centrale dovrà avere gli stessi livelli di emissioni stabiliti dal progetto originario del 1994. Detti livelli sono superiori alle norme comunitarie obbligatorie di cui alla direttiva 2001/80/CE del Parlamento europeo e del Consiglio, del 23 ottobre 2001, concernente la limitazione delle emissioni nell'atmosfera di taluni inquinanti originati dai grandi impianti di combustione ⁽¹²⁾.

	Massimali delle emissioni della centrale del Sulcis	Norme obbligatorie
SO ₂	60 mg/Nm ³	200 mg/Nm ³
NO _x	70 mg/Nm ³	200 mg/Nm ³
Polveri sottili	2 mg/Nm ³	30 mg/Nm ³
CO ₂	50 mg/Nm ³	Nessuna norma obbligatoria

27) Il concessionario dovrà mantenere in servizio il personale attualmente impiegato nelle miniere (preservando le attuali condizioni di impiego), con possibili riduzioni dell'organico per motivi di efficienza.

III. VALUTAZIONE

Sussistenza di aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE

- 28) Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, una misura costituisce aiuto di Stato se risultano cumulativamente soddisfatte le seguenti condizioni: a) la misura conferisce un vantaggio economico al beneficiario; b) è concessa dallo Stato o mediante risorse statali; c) presenta una natura selettiva; d) incide sugli scambi tra Stati membri e falsa o minaccia di falsare la concorrenza all'interno dell'UE.
- 29) In questa fase del procedimento, la Commissione ritiene che la concessione integrata del Sulcis costituisca aiuto di Stato a beneficio a) del futuro concessionario e b) delle industrie locali ad alto impiego di energia.

Vantaggio

- 30) La misura è atta a favorire economicamente il futuro concessionario. Il GSE è tenuto ad acquistare circa la metà dell'energia elettrica prodotta dalla centrale ad un livello di prezzo sensibilmente più elevato rispetto alla media dei prezzi all'ingrosso in Italia e in Sardegna ⁽¹³⁾. La cessione garantita di energia elettrica è atta a migliorare la posizione concorrenziale del beneficiario sul mercato della produzione elettrica.
- 31) La Commissione ritiene che almeno una parte del vantaggio economico a favore del concessionario venga trasferito alle industrie locali ad alto impiego di energia sotto forma di prezzi di vendita agevolati. I prezzi di vendita stimati, che variano dai 27,87 EUR/MWh ai 67,90 EUR/MWh, risultano al di sotto del prezzo di mercato ⁽¹⁴⁾. La Commissione non dispone di cifre esatte sui prezzi dell'energia elettrica negoziati su base bilaterale tra le industrie ad alto impiego di energia operanti in Sardegna e i loro fornitori. Tuttavia, un prezzo pari a 25 EUR/MWh risulta sostanzialmente inferiore ai prezzi *spot* ⁽¹⁵⁾, sia medi che *off-peak*. Per i più grandi consumatori, quali quelli del settore dell'alluminio primario, che dovrebbero assorbire oltre il 60 % dell'energia elettrica prodotta dal concessionario, il prezzo si direbbe addirittura inferiore al costo marginale medio della produzione di energia in Sardegna.
- 32) È tuttavia impossibile fornire una quantificazione più esatta dei rispettivi vantaggi conferiti al concessionario e alle imprese ad alto impiego di energia. I fattori economici in gioco, tra cui il quantitativo di energia elettrica ceduto al GSE, la quantità di energia acquistata dalle imprese ad alto impiego di energia e il prezzo di vendita dell'energia in questione, non sono predeterminati ma dipendono dalle offerte dei concorrenti nell'ambito della gara.

⁽¹³⁾ Nel 2007, per l'Italia il prezzo medio PUN (prezzo unico nazionale) era di 74,80 EUR/MWh. In Sardegna, dove l'energia elettrica è più cara rispetto all'Italia continentale, il prezzo medio nel 2006 si attestava a 80,55 EUR/MWh (dati GSE). Pertanto entrambi i prezzi offerti al concessionario (120,50 EUR/MWh per i primi 8 anni di esercizio e 100,06 EUR/MWh per il periodo successivo) risultano al di sopra del prezzo di mercato.

⁽¹⁴⁾ Nel 2007, il prezzo medio di vendita in Italia era di 74,80 EUR/MWh. In Sardegna, dove l'energia elettrica è più cara rispetto all'Italia continentale, il prezzo medio nel 2006 si attestava a 80,55 EUR/MWh.

⁽¹⁵⁾ Prezzi registrati sul mercato elettrico italiano IPEX.

⁽¹¹⁾ In termini di potere calorifico.

⁽¹²⁾ GUL 309 del 27.11.2001, pag. 1.

- 33) Sulla base di queste considerazioni, la Commissione ritiene, nella fase attuale del procedimento, che le misure proposte siano tali da conferire un vantaggio al futuro concessionario del progetto Sulcis per la produzione di energia elettrica e alle imprese locali ad alto impiego di energia.

Selettività

- 34) Il vantaggio su esposto verrà conferito in modo selettivo, considerato che la misura è intesa ad esclusivo beneficio del concessionario e delle imprese locali ad alto impiego di energia.

Risorse statali e imputabilità allo Stato

- 35) La misura è finanziata tramite risorse pubbliche. Il GSE è un ente pubblico, di esclusiva proprietà del ministero delle Finanze. Stando alle informazioni fornite dalle autorità nazionali, il GSE reperirà le risorse necessarie all'acquisto dell'energia elettrica del Sulcis con le stesse modalità previste dall'accordo CIP 6, ovvero tramite un prelievo parafiscale esatto sulle bollette di tutti gli utenti (e possibilmente addebitato sulla stessa componente della bolletta). In due precedenti casi di aiuti di Stato ⁽¹⁶⁾, la Commissione ha già stabilito che i prelievi parafiscali esatti dalle autorità italiane sul consumo di energia e raccolti e distribuiti dall'ente statale Cassa di conguaglio configurano risorse pubbliche, interpretazione peraltro in linea con la giurisprudenza dei tribunali comunitari in materia di prelievi parafiscali ⁽¹⁷⁾.
- 36) Dal momento che il concessionario è tenuto a trasmettere alle imprese locali ad alto impiego di energia parte del vantaggio conferito dalla cessione di energia al GSE ad un prezzo più elevato, e che tale requisito è stabilito dalla normativa nazionale in combinato disposto con la documentazione di gara emanata dalla Regione Sardegna, la Commissione ritiene che il vantaggio a beneficio delle imprese locali ad alto impiego di energia che ne risulta sia altresì finanziato tramite risorse pubbliche.
- 37) Avendo come base giuridica norme e disposizioni regolamentari nazionali e regionali, la misura è imputabile allo Stato.

Effetto sugli scambi e distorsione della concorrenza

- 38) In questa fase del procedimento, la Commissione ritiene che la misura incida sugli scambi tra gli Stati membri e falsi la concorrenza, tanto sul mercato dell'elettricità che sui mercati a valle in cui operano le imprese ad alto impiego di energia. Nell'UE, il mercato dell'elettricità è stato completamente aperto alla concorrenza. La nuova

centrale del Sulcis produrrà energia elettrica per 650 MW, ovvero un sesto dell'attuale capacità di produzione della Sardegna (pari a circa 4 000 MW). Circa la metà dell'energia prodotta sarà riservata ai principali consumatori di energia elettrica dell'isola (le imprese ad alto impiego di energia) sulla base di contratti di lungo periodo. I prezzi agevolati previsti sono resi praticabili grazie alla cessione assicurata della restante parte di energia elettrica al GSE a prezzi superiori a quelli di mercato, come su illustrato al punto 30).

- 39) La nuova centrale assorbirà pertanto una parte considerevole della domanda locale, escludendo realisticamente la possibilità per altri fornitori di rifornire lo stesso bacino d'utenza. La Commissione è dell'avviso che, pur considerando il vantaggio trasmesso alle imprese ad alto impiego di energia, risulti probabile che il concessionario benefici di una posizione concorrenziale migliore rispetto agli altri produttori di energia non sovvenzionati. La riduzione della domanda non farà, in ogni modo, che peggiorare la posizione concorrenziale dei produttori di energia operanti in Sardegna. Pare inevitabile che, nell'impossibilità di competere con i prezzi sovvenzionati del concessionario e di esportare elettricità fuori dalla Sardegna, questi ultimi saranno costretti a ridurre la produzione ⁽¹⁸⁾. È probabile non solo che ne risenta la loro posizione concorrenziale ma che peggiori la loro struttura dei costi, già limitata dalla strutturale sovraccapacità ⁽¹⁹⁾ di produzione di energia elettrica della Sardegna.
- 40) Peraltro, in mancanza di una clientela di qualche rilievo, sarà difficile se non impossibile che nuovi fornitori di energia riescano ad entrare sul mercato sardo. La Commissione ha ricevuto denunce, segnatamente dai produttori di energia eolica, che segnalano questo effetto distorsivo.
- 41) Per quanto riguarda le imprese ad alto impiego di energia, la fornitura di elettricità a prezzi agevolati incide notevolmente e in modo diretto sui costi di produzione, migliorando pertanto la posizione concorrenziale dei beneficiari sui mercati del prodotto in cui essi operano. I settori interessati sono pienamente aperti agli scambi intracomunitari.
- 42) In questa fase, la Commissione ritiene pertanto che la misura configuri aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE.

Natura degli aiuti: nuovi o esistenti

- 43) Le autorità italiane ritengono che la misura costituisca aiuti esistenti sulla base delle considerazioni riassunte di seguito. A loro dire, il progetto Sulcis rientra nel piano energetico nazionale, adottato con le leggi n. 9 e 10, del

⁽¹⁶⁾ Decisione C(2004) 4333/8 della Commissione, del 1° dicembre 2004, nel caso N 490/00 "Italia — Costi incagliati nel settore dell'elettricità" e decisione della Commissione, del 28 novembre 2007, nel caso C 36/a/06 "Imprese Terni".

⁽¹⁷⁾ Si vedano, tra le altre, le sentenze della CGE nella causa C-78/76, Steynike & Weingig, Racc. 1977, pag. 595 e nella causa C-47/69, settore tessile francese, Racc. 1970, pag. 00487; la sentenza del Tribunale di primo grado, del 20 settembre 2007, nella causa T-136/05 Earl Salvat/Commissione, non ancora pubblicata e il parere dell'avvocato generale Mengozzi, del 24 gennaio 2008, nella causa C-206/06, Essent Network Noord.

⁽¹⁸⁾ La domanda di energia elettrica è anelastica, specie per il bacino d'utenza delle famiglie e delle piccole imprese. Inoltre, le esportazioni di energia elettrica dalla Sardegna sono limitate tenuto conto dei vincoli tecnici dell'interconnettore. È pertanto ragionevole supporre che la riduzione della domanda causata dal passaggio di utenti di grandi dimensioni alla nuova centrale porterà ad una riduzione netta dell'energia elettrica attualmente prodotta.

⁽¹⁹⁾ Tenuto conto della posizione relativamente isolata della Sardegna rispetto all'Italia continentale, lo Stato ha imposto una riserva di capacità molto elevata per garantire la prestazione ininterrotta del servizio. La sovraccapacità produttiva è pertanto un fattore strutturale del mercato dell'energia elettrica in Sardegna. Secondo le stime, le centrali elettriche dell'isola lavorano al 40 % della loro capacità.

9 gennaio 1991, e approvato dalla Commissione ai sensi della normativa in materia di aiuti di Stato. La Commissione ha inoltre approvato le misure dettagliate di attuazione del piano energetico nazionale, contenute nella delibera CIP 6. Il decreto del 1994 si limiterebbe, secondo le autorità nazionali, a specificare ulteriormente queste disposizioni.

- 44) Le autorità italiane sottolineano inoltre che il decreto del 1994 è stato implicitamente approvato in quanto la Commissione ha incluso il progetto Sulcis nel programma operativo per la Sardegna per il periodo 1994-1999. La successiva esclusione del progetto dal programma operativo non metterebbe in discussione la validità di detta approvazione, dal momento che il decreto del 1994 è stato prorogato negli anni dalla legislazione nazionale, e più di recente dall'articolo 11, comma 14, della legge n. 80/2005 e dalla legge finanziaria del 2007.
- 45) Secondo le autorità nazionali, la legge n. 80/2005 non ha apportato cambiamenti sostanziali al progetto ma ha semplicemente provveduto ad introdurre adeguamenti agli sviluppi tecnici e giuridici. Il progetto costituirebbe pertanto un aiuto esistente e, conformemente alla normativa in materia di aiuti di Stato, l'Italia non sarebbe stata tenuta a notificare l'articolo 11, comma 14, della legge n. 80/2005.
- 46) La Commissione ritiene che il progetto Sulcis, come introdotto dalla legge n. 80/2005, configuri un aiuto nuovo per i seguenti motivi.

La misura non è giuridicamente fondata nel merito sulla delibera CIP 6

- 47) Contrariamente a quanto sostenuto da parte italiana, la delibera CIP 6 non può ritenersi la rilevante base giuridica della misura in questione. La delibera definisce, tra le altre cose, le disposizioni in materia di sostegno alle fonti energetiche "assimilate" a quelle rinnovabili. La definizione di fonti assimilate include "i combustibili fossili prodotti da giacimenti minori isolati". Il concetto di "giacimenti minori isolati", originariamente assente nella delibera CIP 6, è stato introdotto nel 1994⁽²⁰⁾: un giacimento viene considerato minore isolato quando l'entità accertata del giacimento è inferiore a 0,5 Mtep e per ragioni tecniche od economiche il combustibile estratto non è direttamente inseribile nella fase di distribuzione.
- 48) I giacimenti carboniferi del Sulcis sono i più estesi d'Italia⁽²¹⁾. Tenuto conto delle loro dimensioni, essi non potevano essere ritenuti "giacimenti minori isolati" ai fini dell'applicazione della delibera CIP 6. Le autorità italiane hanno dovuto quindi adottare una normativa separata (il decreto del 1994) con diretto richiamo alla legge n. 9/91, per dichiarare il carbone del Sulcis "fonte assimilata" e fornire una base giuridica agli aiuti di Stato ricorrendo ad un meccanismo senz'altro *simile*, ma decisamente non equivalente al CIP 6⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Decreto del ministero dell'Industria, del commercio e dell'artigianato, del 4 agosto 1994, che modifica la delibera CIP 9/1992.

⁽²¹⁾ Secondo le stime, le riserve del territorio del Sulcis ammontano a 600 000-1 000 000 milioni di tonnellate, equivalenti a 180-430 Mtep. La sola miniera Nuraxi Figus ha riserve accertate pari a 50 milioni di tonnellate, equivalenti a 21,5 Mtep.

⁽²²⁾ Si veda la nota 3.

- 49) Inoltre, come su illustrato al punto 19), gli importi degli aiuti individuati, per i primi otto anni di esercizio, dalla delibera CIP 6 e dal decreto del 1994 non coincidono. Il meccanismo di tariffazione di cui alla delibera CIP 6 rimanda al decreto del 1994 solo per quanto riguarda gli esercizi successivi. Anche la durata del sostegno previsto dal CIP 6 (fino al 2020) differisce da quella prevista per la centrale del Sulcis (30 anni dall'affidamento della concessione).
- 50) La valutazione della Commissione è pertanto incentrata sulla legge n. 80/2005 in combinato disposto con il decreto del 1994.

Il decreto del 1994 risulta di fatto superato, data la natura sostanziale e l'ampia portata delle modifiche introdotte con la legge n. 80/2005

- 51) Per la Commissione, le modifiche introdotte con la legge n. 80/2005 non possono definirsi meri adeguamenti tecnici al progetto Sulcis originario, come istituito dal decreto del 1994: si tratta in effetti di modifiche di natura sostanziale con una portata così estesa da rendere superato il decreto del 1994.
- 52) In primo luogo, il progetto originario non prevedeva la vendita alle imprese ad alto impiego di energia elettrica a prezzi agevolati. Si tratta di un elemento nuovo che altera il meccanismo economico dell'aiuto introducendo nuovi beneficiari e, di fatto, di per sé giustifica che la misura sia intesa come un aiuto nuovo.
- 53) In secondo luogo, il decreto del 1994 contemplava originariamente specifici requisiti tecnici, segnatamente l'utilizzo della tecnica innovativa della gassificazione del carbone nonché la produzione combinata di energia e calore. Le specifiche del nuovo progetto non prevedono più l'utilizzo di tecniche innovative. Nell'ultimo capitolato di gara si legge che, per l'affidamento della concessione, è sufficiente l'uso di una tecnologia "provata", quali la gassificazione, il ciclo supercritico o altro equivalente. La Commissione constata che il ciclo supercritico è una tecnologia di ampio impiego che non va oltre lo "stato dell'arte"⁽²³⁾. La documentazione di gara non accenna neanche all'impiego della cogenerazione. Peraltro, nel progetto originario, tutta l'energia prodotta sarebbe stata venduta all'ENEL, mentre nel nuovo progetto solo parte di essa va in cessione al GSE.
- 54) In buona sostanza, le uniche disposizioni del decreto del 1994 che, di fatto, sembrano continuare ad applicarsi sono il livello del prezzo garantito e le norme ambientali che la centrale è tenuta a rispettare, obiettivo questo oggi molto meno difficile da conseguire rispetto a 14 anni fa.
- 55) Alla luce di queste considerazioni, la Commissione giunge alla conclusione che il progetto adottato con la legge n. 80/2005 e ulteriormente dettagliato dalla documentazione di gara risulti sostanzialmente diverso dal progetto Sulcis originario introdotto dal decreto del 1994; pertanto, anche se per il progetto del 1994 si fosse potuto parlare di un aiuto esistente — il che non corrisponde alla realtà, come dimostrato di seguito — questo non varrebbe per il nuovo progetto.

⁽²³⁾ Il concetto di "stato dell'arte" è utilizzato per individuare tecnologie di vasto utilizzo commerciale che non comportano costi eccessivi per l'impresa.

Il progetto del 1994 non costituisce un aiuto esistente

- 56) Al fine di una disamina completa dei punti sollevati da parte italiana, la Commissione ha soppesato l'argomentazione secondo cui il progetto del 1994 era stato approvato dalla Commissione e che detta approvazione aveva ancora validità.
- 57) La Commissione tiene a sottolineare che, anche se il progetto rientrava nel programma operativo della Sardegna per i Fondi strutturali per il periodo 1994-1998, il decreto del 1994 *non è mai stato né notificato né approvato alla luce della normativa in materia di aiuti di Stato*. Il progetto è stato peraltro successivamente escluso dal programma operativo.
- 58) Inoltre, in seguito all'adozione della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente ⁽²⁴⁾, l'Italia avrebbe dovuto adeguare i regimi di aiuto esistenti. Tale adeguamento non ha mai avuto luogo per la misura in esame. Pertanto, anche se in un primo momento si fosse trattato di un aiuto esistente — ipotesi palesemente infondata, come su illustrato — la misura non poteva in nessun caso essere considerata tale una volta decorsi i termini per l'adattamento alla disciplina del 2001 (1° gennaio 2002).
- 59) A tale riguardo, le autorità italiane sostengono che non era necessario adottare opportune misure in base alla disciplina del 2001 dal momento che la concessione integrata non può classificarsi unicamente come una misura di aiuti ambientali. Secondo le autorità italiane, per il territorio del Sulcis gli obiettivi di tutela ambientale vengono conseguiti tramite interventi di varia natura che non sono di esclusiva competenza della disciplina ambientale. Le stesse autorità sostengono tuttavia che l'intero progetto integrato può, in realtà, concepirsi come un intervento di risanamento di siti industriali che rientrerebbe nella disciplina ambientale.
- 60) La Commissione constata che il decreto originario del 1994 apparentava il carbone sardo ad una fonte di energia rinnovabile e che su tale presupposto si basava la concessione degli aiuti di Stato. Gli aiuti di Stato a favore della tutela ambientale e, in particolare, delle fonti di energia rinnovabili, rientrano, in linea di principio, nel campo di applicazione della disciplina ambientale. La Commissione non può pertanto avallare il ragionamento delle autorità italiane, soprattutto tenuto conto che le stesse autorità si contraddicono nel sostenere che, in realtà, l'intero progetto debba essere considerato una forma di aiuto ambientale. Peraltro, l'aspetto di risanamento del progetto sostenuto dalle autorità italiane rientrerebbe senza dubbio nel campo di applicazione della disciplina ambientale.

Altre disposizioni del regolamento (CE) n. 659/1999 sui regimi di aiuti esistenti

- 61) Il concetto di aiuti esistenti è definito all'articolo 1, lettera b), del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, del 22 marzo 1999, recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE ⁽²⁵⁾ (in

appresso regolamento di procedura). La Commissione ha esaminato se il progetto in esame possa o meno rientrare in una delle categorie di aiuti esistenti contemplate dal regolamento di procedura.

- 62) La Commissione constata che la misura introdotta con la legge n. 80/2005 non è stata attuata prima dell'adesione dell'Italia all'UE. Come su illustrato al punto 57, la misura non è mai stata autorizzata dalla Commissione o dal Consiglio ai sensi della normativa sugli aiuti di Stato. La misura non può ritenersi autorizzata ai sensi dell'articolo 4, paragrafo 6, del regolamento di procedura (riguardante i casi in cui la Commissione non provvede ad adottare una decisione entro il termine di due mesi dalla notifica degli aiuti). La misura non riguarda aiuti illegittimi per i quali è decorso il termine di 10 anni. Considerata la natura della misura, è possibile concludere essa abbia sempre configurato un aiuto di Stato e che quindi non si applicano le disposizioni previste per i regimi che non costituivano aiuti di Stato al momento dell'entrata in vigore ma che sono divenuti tali in forza dell'evoluzione del mercato comune.
- 63) La Commissione è pertanto giunta alla conclusione che il progetto Sulcis configuri un aiuto nuovo.

Legalità dell'aiuto

- 64) Considerato che la misura non è stata notificata alla Commissione conformemente all'articolo 88, paragrafo 3, del regolamento (CE) n. 659/1999, l'aiuto è illegale.

Compatibilità dell'aiuto

- 65) La Commissione nutre dubbi circa la compatibilità del progetto di aiuti con il mercato comune.

Aiuti al concessionario

- 66) Tenuto conto che l'aiuto previsto per il progetto Sulcis è proposto sotto forma di una tariffa di alimentazione (*feed-in tariff*) non connessa a specifici costi ammissibili, la Commissione ritiene che esso configuri un aiuto al funzionamento.
- 67) Gli aiuti al funzionamento possono essere autorizzati in circostanze eccezionali, ad esempio se intesi alla tutela dell'ambiente; la Commissione ha pertanto valutato se il progetto risulterebbe compatibile come aiuto ambientale alla luce della nuova disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela ambientale ⁽²⁶⁾ (in appresso la disciplina ambientale).
- 68) Occorre, in primo luogo, ricordare che, essendo il carbone un combustibile fossile non rinnovabile, le centrali elettriche a carbone non possono ricevere sovvenzioni pubbliche in forza della normativa applicabile agli aiuti al funzionamento per la produzione di energia da fonti rinnovabili. Il progetto non prevede l'impiego di tecnologie di cogenerazione e le autorità nazionali non hanno dimostrato che il progetto è tale da produrre risparmi energetici. Ne consegue che la Commissione non può valutare la conformità della misura di aiuti in esame alla luce delle disposizioni sugli aiuti al funzionamento di cui alla disciplina ambientale.

⁽²⁴⁾ GU L 37 del 3.2.2001, pag. 3. Con lettera del 20 febbraio 2001, la Commissione ha chiesto alle autorità italiane se accettavano le opportune misure riguardanti la nuova disciplina degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente, che sono state accettate dalle autorità nazionali con lettera del 5 aprile 2001.

⁽²⁵⁾ GU L 83 del 27.3.1999, pag. 1.

⁽²⁶⁾ GU L 82 dell'1.4.2008, pag. 1.

- 69) Stando alla documentazione di gara trasmessa dalle autorità italiane, il progetto della centrale del Sulcis sarebbe inteso al superamento delle norme comunitarie obbligatorie in materia di emissioni. Pertanto, se le sovvenzioni fossero concesse sotto forma di aiuti agli investimenti a copertura di sovraccosti d'investimento, la centrale potrebbe aver diritto ad aiuti intesi al superamento di norme obbligatorie, in forza del punto 3.1.1 della disciplina ambientale. Per questo tipo di aiuti, la disciplina ambientale contempla le seguenti condizioni:
- a) l'intensità di aiuto non deve superare il 50 % dei costi d'investimento ammissibili;
 - b) i costi ammissibili sono limitati ai sovraccosti d'investimento necessari a raggiungere un livello di tutela ambientale superiore; il costo dell'investimento viene stabilito in relazione alla situazione controfattuale, tenendo conto dei profitti operativi e dei costi operativi.
- 70) Le autorità italiane non hanno dimostrato la rispondenza del progetto ad alcuno dei succitati criteri della disciplina. Inoltre, l'Italia dovrebbe chiarire che tecnologia di combustione utilizzerebbe la nuova centrale, per consentire di valutare le sue prestazioni in rapporto ai livelli di emissioni associati alla Migliore Tecnica Disponibile (*Best Available Technique* — BAT) indicata nel BREF LCP.
- 71) Le autorità nazionali sostengono che il progetto di concessione integrata possa ritenersi compatibile con le disposizioni della disciplina ambientale in materia di risanamento di siti inquinati, dal momento che esso contribuisce a migliorare l'ambiente evitandone l'ulteriore degrado. La Commissione rileva la non osservanza delle norme sostanziali di cui al punto 3.1.10 della disciplina ambientale. In particolare, le autorità italiane non hanno dimostrato il rispetto delle condizioni per la concessione di detti aiuti, segnatamente il principio "chi inquina paga" e il requisito secondo cui i costi ammissibili devono essere chiaramente individuabili e calcolati in base ai lavori di risanamento (la spesa sostenuta per il risanamento al netto dell'aumento del valore del terreno). Sarebbe opportuno che l'Italia operasse un netto distinguo tra gli aiuti concessi per la produzione di energia elettrica e gli aiuti per il risanamento di siti contaminati, specificando i costi ammissibili. Dal momento che il rispetto del principio "chi inquina paga" è uno dei principali criteri per la concessione di questo tipo di aiuti, l'Italia dovrebbe dimostrare l'impossibilità, nell'ordinamento nazionale, di addebitare i costi dell'inquinamento alla società estrattiva responsabile. Dalla documentazione di gara non risulta peraltro alcuna indicazione che il concessionario si impegna a realizzare attività di risanamento diverse dall'ordinaria gestione dei propri rifiuti minerari.
- 72) La Sardegna figura attualmente tra le regioni assistite ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato CE. Il concessionario potrebbe pertanto beneficiare di aiuti agli investimenti in forza degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale 2007-2013⁽²⁷⁾ (orientamenti per gli aiuti regionali), purché risultino soddisfatte le pertinenti condizioni. In ogni caso, ai sensi degli orientamenti per gli aiuti regionali, né la centrale elettrica né le imprese ad alto impiego di energia potrebbero beneficiare di aiuti al funzionamento, dato che questo tipo di aiuti può essere concesso unicamente, in via eccezionale, nelle regioni assistite di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato CE. L'Italia non ha comunque fornito giustificazioni di ordine regionale per la concessione dell'aiuto.
- 73) Il regolamento (CE) n. 1407/2002 del Consiglio, del 23 luglio 2002, sugli aiuti di Stato all'industria carbonifera⁽²⁸⁾ prevede la concessione di aiuti a favore di risorse carbonifere interne. Tuttavia è molto probabile che, quando entrerà in funzione la centrale (probabilmente non prima della fine del 2010), non sarà più possibile concedere aiuti ai sensi dell'articolo 5 del regolamento sull'industria carbonifera. Inoltre, si prevede che detto regolamento scada il 31 dicembre 2010⁽²⁹⁾. Per tale motivo, la Commissione non può assumere detto regolamento come base giuridica per la valutazione della compatibilità dell'aiuto. L'Italia non ha comunque dimostrato il rispetto delle relative disposizioni.
- 74) In linea di principio, sarebbe anche possibile autorizzare aiuti di Stato qualora lo sfruttamento delle risorse carbonifere autoctone fosse connesso alla prestazione di un reale servizio di interesse economico generale (articolo 86, paragrafo 2, del trattato CE in combinato disposto con la direttiva 2003/54/CE). In tal caso, occorrerebbe imporre per legge i relativi obblighi di servizio pubblico, fornire prove chiare che l'estrazione e l'uso del carbone del Sulcis per la generazione elettrica comporta dei sovraccosti per il concessionario e definire previamente i parametri per il calcolo della compensazione sulla base di detti sovraccosti. Le suddette condizioni non risultano soddisfatte nella fattispecie. La Commissione ritiene peraltro che sia possibile, per le autorità nazionali, affrontare il problema potenziale della sicurezza dell'approvvigionamento con effetti di distorsione della concorrenza nel mercato dell'elettricità sardo minori rispetto a quelli indotti dalla concessione di aiuti di Stato alla centrale elettrica integrata del Sulcis. La nuova centrale elettrica aggraverebbe i problemi di sovraccapacità del mercato locale dell'elettricità mentre non sembra sussistere alcuna necessità oggettiva di una nuova centrale che assicuri l'utilizzo delle riserve carbonifere dell'isola (attualmente il carbone estratto dal giacimento di Nuraxi Figus rifornisce già la centrale elettrica a carbone dell'ENEL).
- 75) Per quanto riguarda gli aiuti a favore delle imprese locali ad alto impiego di energia, la Commissione rileva che la misura è intesa a beneficio degli stessi comparti industriali e, di fatto, delle stesse imprese per cui, tra il 2004 e il 2005, l'Italia aveva introdotto tariffe elettriche agevolate (decreto del 6 febbraio 2004, articolo 11, comma 11, e legge n. 80/2005, articolo 11, comma 12). La Commissione ha avviato indagini approfondite su queste misure nell'ambito dei casi C 38/04⁽³⁰⁾, C 13/06⁽³¹⁾ e C 36/06⁽³²⁾, esprimendo seri dubbi circa la loro compatibilità con il mercato comune.

⁽²⁸⁾ GUL 205 del 2.8.2002, pag. 1.

⁽²⁹⁾ Il regolamento sull'industria carbonifera scade il 31 dicembre 2010.

⁽³⁰⁾ Tariffe elettriche ridotte a favore di Alcoa, Portovesme, ILA e Euroallumina.

⁽³¹⁾ Tariffe elettriche ridotte a favore di Portovesme, ILA, Euroallumina e Syndial.

⁽³²⁾ Tariffe elettriche ridotte a favore di Alcoa, Thyssen-Krupp, Cementir e Nuova Terni Industrie Chimiche.

⁽²⁷⁾ GU C 54 del 4.3.2006, pag. 13.

76) La misura di aiuti in esame induce sulla concorrenza nei mercati a valle dei beneficiari gli stessi effetti distorsivi delle tariffe preferenziali attualmente oggetto di indagine nell'ambito dei casi summenzionati. Gli aiuti al funzionamento sotto forma di tariffe elettriche preferenziali inducono una riduzione diretta dei costi di produzione per i beneficiari, riduzione che, nel caso delle imprese ad alto impiego di energia, si rivela particolarmente ingente. Questa circostanza deteriora la situazione concorrenziale delle imprese dell'UE non ubicate in Sardegna e operanti negli stessi comparti.

77) La Commissione dubita che la misura contribuisca a realizzare obiettivi orizzontali o che un tale contributo possa compensare le distorsioni della concorrenza indotte dagli aiuti.

IV. AVVIO DELLA PROCEDURA DELL'INGIUNZIONE DI SOSPENSIONE

78) Gli aiuti saranno erogati dalle autorità nazionali sotto forma di cessione garantita di energia elettrica solo dopo che la centrale del Sulcis sia diventata operativa. Tuttavia, le autorità hanno già organizzato una gara per l'affidamento della concessione del Sulcis e si apprestano ad indirne una seconda. Dal momento che la concessione enuncia nel dettaglio i termini della convenzione, compresi gli esatti impegni finanziari delle parti, ne potrebbero scaturire effetti giuridicamente vincolanti. Nell'ipotesi in cui la Commissione si pronunci per la non compatibilità con il mercato comune degli aiuti che l'Italia intende concedere illegalmente, le autorità nazionali dovrebbero annullare la concessione. Ne potrebbero scaturire procedimenti legali e danni per il concessionario, le autorità italiane e gli eventuali terzi interessati, specie se sono già stati avviati i lavori nella centrale elettrica o per la gestione della miniera di carbone. La Commissione ritiene pertanto necessario prevenire l'ulteriore avanzamento della procedura in corso.

79) La Commissione ha pertanto deciso di avviare la procedura dell'ingiunzione di sospensione ai sensi dell'articolo 11, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 659/1999 ed invita l'Italia a presentare le sue osservazioni in merito.

V. DECISIONE

80) Ciò premesso, la Commissione, nel quadro della procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato della CE, invita l'Italia a trasmetterle eventuali osservazioni e a fornirle qualsiasi informazione che possa essere utile ai fini della valutazione dell'aiuto/della misura, entro il termine di un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai potenziali beneficiari degli aiuti.

81) La Commissione desidera richiamare all'attenzione del governo italiano che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999, essa può imporre allo Stato membro di recuperare un aiuto illegalmente concesso presso il beneficiario.

82) In forza dell'articolo 11, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 659/1999, la Commissione invita l'Italia a presentare le sue osservazioni sull'intenzione della Commissione di adottare un'ingiunzione di sospensione che intimi all'Italia di sospendere qualsiasi azione che conduca all'ulteriore avanzamento del progetto come attualmente previsto.

83) La Commissione avverte l'Italia che informerà gli interessati mediante pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Essa informerà altresì le parti interessate dei paesi EFTA che hanno siglato l'accordo SEE, mediante pubblicazione di una comunicazione nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*, e informerà l'Autorità di vigilanza dell'EFTA inviandole copia della presente lettera. Le parti interessate saranno invitate a presentare osservazioni entro un mese dalla data di tale pubblicazione.»

Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση COMP/M.5005 — Galp Energia/ExxonMobil Iberia)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2008/C 240/10)

1. Στις 12 Σεπτεμβρίου 2008, η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση μιας σχεδιαζόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου⁽¹⁾ με την οποία η επιχείρηση Galp Energia, SGPS, SA («Galp Energia», Πορτογαλία), που ανήκει στον όμιλο Galp Energia και ελέγχεται από την Eni SpA («Eni», Ιταλία), την Amorim Energia BV («Amorim», Πορτογαλία) και την Caixa Geral de Depósitos SA («CGD», Πορτογαλία), αποκτά με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού του Συμβουλίου έλεγχο του συνόλου των επιχειρήσεων: Esso Portuguesa Lda (Πορτογαλία), Esso Española SL (Ισπανία) και τμήματος της ExxonMobil Petroleum & Chemical (Βέλγιο), από κοινού «Esso Iberia», θυγατρικών της ExxonMobil Corporation («ExxonMobil», Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), με αγορά μετοχών.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- για την Galp Energia: εξερεύνηση και παραγωγή αργού πετρελαίου, διύλιση και εμπορία πετρελαϊκών προϊόντων,
- για την Eni: κάθετα ολοκληρωμένη εταιρεία ενέργειας,
- για την Amorim: συναφείς με την ενέργεια υπηρεσίες,
- για την CGD: παροχή τραπεζικών υπηρεσιών σε ιδιώτες και επιχειρήσεις, επενδυτική τραπεζική και διαχείριση στοιχείων ενεργητικού,
- για την ExxonMobil: εξερεύνηση, παραγωγή και πώληση αργού πετρελαίου και φυσικού αερίου, διύλιση και εμπορία πετρελαϊκών προϊόντων και παραγωγή ενέργειας,
- για την Esso Iberia: λιανική και χονδρική πώληση καυσίμων αυτοκινήτων, καυσίμων αεριωθουμένων, ασφάλτου, λιπαντικών και προϊόντων ειδικών χρήσεων στην Πορτογαλία και την Ισπανία.

3. Κατόπιν προκαταρκτικής εξέτασης, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η γνωστοποιηθείσα πράξη θα μπορούσε να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν στην Επιτροπή ενδεχόμενες παρατηρήσεις για τη σχεδιαζόμενη συγκέντρωση.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την ένδειξη COMP/M.5005 — Galp Energia/ExxonMobil Iberia. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθμός (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EEL 24 της 29.1.2004, σ. 1.

**Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση COMP/M.5220 — Eni/Distrigaz)**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2008/C 240/11)

1. Στις 10 Σεπτεμβρίου 2008, η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ με την οποία η επιχείρηση Eni SpA («Eni», Ιταλία) αποκτά με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού του Συμβουλίου έλεγχο του συνόλου της επιχείρησης Distrigaz SA («Distrigaz», Βέλγιο), τμήματος του ομίλου Suez Group («Suez», Γαλλία), με αγορά μετοχών.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

— για την Eni: ιταλική εταιρεία που δραστηριοποιείται στους τομείς της εξερεύνησης και παραγωγής φυσικού αερίου, παροχής φυσικού αερίου, μεταφοράς, αποθήκευσης και εμπορίου, εξερεύνησης και παραγωγής πετρελαίου,

— για την Distrigaz: βελγική εταιρεία που δραστηριοποιείται στον κλάδο του φυσικού αερίου, με δραστηριότητες στο Βέλγιο, στη Γαλλία, στη Γερμανία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η γνωστοποιηθείσα συναλλαγή θα μπορούσε να εμπέσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιοσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά COMP/M.5220 — Eni/Distrigaz. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθμός (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
ΓΔ Ανταγωνισμού
Μητρώο Συγχωνεύσεων
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EEL 24 της 29.1.2004, σ. 1.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

Τα θεσμικά όργανα αποφάσισαν να μην εμφανίζουν πλέον στα κείμενά τους τη μνεία της τελευταίας τροποποίησης των πράξεων στις οποίες παραπέμπουν.

Εάν δεν υπάρχει μνεία περί του αντιθέτου, οι πράξεις στις οποίες γίνεται παραπομπή στα κείμενα που δημοσιεύονται στο παρόν τεύχος νοούνται στην εκάστοτε ισχύουσα μορφή τους.